

LUCAS LUCAS

Komedie van Luc Kerkhofs

PERSONAGES:

8 Dames & 5 Heren (ook mogelijk 4D & 9H)

LUCAS LUCAS:(H) Kapitein

LISA LISA:(D) Assistente van Lucas Lucas

WHITE:(H) Verantwoordelijke witte bloedcellen

RODO:(D) Verantwoordelijke rode bloedcellen

BRAIN:(D) Verantwoordelijke hersenen

EL PIPO:(H) Verantwoordelijke voortplanting

PRECO:(D/H) Verantwoordelijke stofwisseling

DUXI:(D/H) Verantwoordelijke klieren

SENSUS:(D/H) Verantwoordelijke zintuigen

NERVUS:(D/H) Verantwoordelijke spieren

CORPORIS:(D/H) Verantwoordelijke organen

MAN:(H) Man in de kamer

VROUW:(D) Vrouw in de kamer

(Leeftijden spelen niet zo'n grote rol)

DECOR:

Links zien we een sobere kleine kamer die maximum 1/3 van het podium in beslag neemt. Rechts zien we simultaan de binnenkant van een menselijk lichaam dat minimum 2/3 van het podium inneemt. De scheiding tussen beide decors kan gebeuren d.m.v. lichtinval.

Het zou natuurlijk fantastisch zijn mocht de kans bestaan om het kamertje, dat helemaal niet zo groot hoeft te zijn, te realiseren in een hoekje vóór het podium. Bijgevolg kan men het hele podium benutten voor de bouw van het menselijk lichaam.

A) Kleine kamer:

Als er een kleine tafel met twee stoelen en een sofa in kan staan dan is ze groot genoeg, eventueel op een licht verhoog. Er is één deur voorzien.

B) Binnenkant menselijk lichaam:

Er zijn twee openingen voorzien, één fond en één rechts. Ergens staat een mengpaneel met een overvloed aan lichtjes van waaruit de MAN in de kamer kan bestuurd worden. Centraal boven het mengpaneel staat een rode lamp die bij elk alarm zal flikkeren samen met het loeien van een sirene. Het mengpaneel kan het hele stuk door z'n vaste stek behouden.

Hier en daar zijn enkele lage barkrukjes, die men kan benutten tijdens het kaarten bijvoorbeeld. Er wordt zeker géén gebruik gemaakt van stoelen.

-Eerste tafereel: speelt zich af rond de hartstreek.

-Tweede tafereel: speelt zich af in de maagstreek.

- Derde tafereel: speelt zich af bij uitgang endeldarm.
- Vierde tafereel: speelt zich af bij uitgang zaadleider.

Het is niet echt een vereiste om menselijke organen na te bouwen. Met twee openingen in dit decor (zoals voorzien) kan men nagenoeg alles uitbeelden. Door de wanden oneffen te bekleden met witte of gekleurde doeken en met de hulp van gekleurde lichtinval kan men al veel bereiken. Als het publiek maar de indruk krijgt dat het hier midden in een menselijk lichaam zit.

KLEDING:

Elke figuur draagt kleren die toch een beetje refereren naar z'n functie binnen het rijk. Elk personage draagt een verschillend maar origineel hoofddeksel. Bij een lagere in rang mag dat al ietsje meer belachelijk zijn.

Lucas Lucas en Lisa Lisa zijn duidelijk oversten met enkele sterren en/of strepen. White draagt para-militaire kleren.

Behalve Brain (omdat zij doofstom is) draagt elke verantwoordelijke een walkie-talkie rond het lichaam. Deze walkie-talkie zal ook gebruikt worden als afstandsbediening om de MAN bepaalde handelingen te laten uitvoeren.

NOOT:

Buiten wat gefluister, gelach, gezucht en gekreun praten MAN en VROUW in het kamertje enkel in stilte tegen elkaar. Voor een duidelijk contrast tussen de twee verschillende werelden is het leuker dat we hun stemmen niet horen.

EERSTE TAFEREEL (ROND DE HARTSTREEK)

(Duxi, Rodo, Preco en El Pipo kaarten. Ze spelen een spelletje waarbij elke speler vier kaarten heeft en er telkens eentje omgekeerd moet doorgeven aan de persoon naast hem. Als iemand vier dezelfde kaarten heeft mag die op z'n neus knijpen. De speler die laatst op z'n neus knijpt is de verliezer. Duxi kan zo genieten dat hij achterover van z'n barkruk valt. Brain, die meestal op een barkruk achter het mengpaneel zit, staat bij de kaarters en lacht mee. Maar Brain is doofstom en kan enkel wat geluiden uitbrengen die betrekking hebben op de situatie van dat moment)

RODO: Heeft iemand van u White gezien?

EL PIPO: Kom Rodo, waarom zegt gij niet gewoon dat ge verliefd zijt op White?

PRECO: Is dat dan zo, Rodo?

RODO: Maar ik durf White niet zeggen dat ik hem graag zie.

EL PIPO: Dat is toch simpel. Ge begint met een "goeiedag" te zeggen, dan volgt een leuk gesprek, en voor ge 't weet is 't kindje geboren!

PRECO: Ja, 't is er aan te horen dat gij verantwoordelijk zijt voor de voortplanting.

DUXI: Wij mogen niet verliefd worden, heeft de Kapitein gezegd.

(Ondertussen worden de kaarten opnieuw gedeeld. Brain legt haar hand gemoedelijk op El Pipo's schouders. Als El Pipo naar haar hand kijkt, trekt Brain die onmiddellijk terug. El Pipo beseft niet dat Brain stiekem een oogje op hem heeft. Ze zal het hele stuk door zijn kant kiezen)

EL PIPO: (speels op rijm)

Schoppen heer schoppen heer,
wie stekeblind is ziet 'm niet meer.

DUXI: Dat is gene goeie.

EL PIPO: Kunt gij 't beter, Duxi?

DUXI: (op rijm)

Wie blijft zitten met een aas
eet geen gelei maar een boterham met platte kaas.

RODO: Nog iemand goesting?

PRECO: (op rijm)

Of ge 't nu wel of niet graag hoort
houdt uwe smikkel en kaart voort!

(Lucas Lucas komt onverwachts met nieuweling Sensus binnen. Brain spoedt zich naar het mengpaneel. De kaarters schrikken en moffelen hun kaarten nog snel weg, maar ze zijn betrapt)

LUCAS LUCAS: (streng tot Duxi) Wat was dat...?

DUXI: Niks.

LUCAS: Jawel. Wat hebt ge daar weggestoken...?

(Lucas zoekt en vindt de kaarten)

LUCAS LUCAS: Van wie zijn die kaarten...?

ALLEN: (onschuldig) Van mij niet.

LUCAS LUCAS: Vanaf nu wordt hier niet meer gekaart! Verstaan...!

DUXI: Maar... maar dat is...

LUCAS LUCAS: (onderbreekt) Ik wil gene commentaar! IK ben de baas hier.

DUXI: Maar Kapitein, ik ben ook verantwoordelijk voor het amusement.

LUCAS LUCAS: Gij zijt in de eerste plaats verantwoordelijk voor de klieren, Duxi!

DUXI: (op rijm)

Iemand zonder gevoel of sentiment
is z'n hele leven ne zagevent.

LUCAS LUCAS: (autoritair) Kunt gij nu zwijgen...!

DUXI: (op rijm)

Ik wil helemaal niet slijmen
maar ge weet toch dat wij graag rijmen.

LUCAS LUCAS: Zwijgen, heb ik gezegd...! Of komt ge graag voor de krijgsraad? En doe die kaarten onmiddellijk weg!

PRECO: (ad Sensus) Wie is dat, Kapitein?

LUCAS LUCAS: Dat is Sensus, de nieuwe. Die begint vandaag.

RODO: (tot Sensus) Kunt gij kaarten?

LUCAS LUCAS: Ik wil het woordje "kaarten" hier niet meer horen! (tot Sensus) En u zal ik het huisreglement eens vertellen.

-Gehoorzaamheid boven alles.

-Ik wil aangesproken worden met "Kapitein".

-(bij het alarmlicht) Dit is het centraal alarm voor als er iets scheelt in het lichaam. Dit mengpaneel is het zenuwcentrum.

(Als Sensus nog maar even de intentie heeft om het mengpaneel aan te raken slaat Brain al op haar handen)

LUCAS LUCAS: (vervolgt tot Sensus) Buiten Brain komt daar niemand aan. Begrepen!

-Hier heerst de regel van "Alles voor het lichaam". We zitten hier met miljoenen werkkrachten overal verspreid en allemaal willen ze hun leven geven voor dat lichaam.

Zijn er nog vragen, Sensus?

SENSUS: Nee.

LUCAS LUCAS: Nee wie...?

SENSUS: Nee Kapitein.

LUCAS LUCAS: Uw examen was heel goed, vandaar dat gij deze job gekregen hebt. Gij zijt verantwoordelijk voor de zintuigen: horen, zien, ruiken, voelen en proeven. Stel me alstublieft niet teleur.

SENSUS: Ik zal m'n best doen, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Okee, ik hoop dat ge u aan de regels houdt.

(Duxi, Preco, Rodo en El Pipo willen er stiekem vandoor gaan)

LUCAS LUCAS: Héla..., hierblijven allemaal! (door z'n walkie-talkie) De Kapitein hier. Alle verantwoordelijken worden in de hartstreek gevraagd. En laat het niet te lang duren hé!

(White, Lisa Lisa en Corporis komen binnen. Enkel Nervus ontbreekt)

LUCAS LUCAS: Verzamelen op één rij.

(Iedereen verzamelt op één rij)

LUCAS LUCAS: (mist nog iemand) Waar zit Nervus...?

LISA LISA: Die was onderweg.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Nervus, als ge binnen de vijf seconden niet hier zijt dan wordt uw verlof voor de volgende drie maanden ingetrokken...! - - - Hoe, ge zit nog op 't toilet? Gij moet hier zijn! Ik tel tot vijf hé...! (telt) Eén, twee, drie, vier, vijf...

(Nervus komt vierklauwens binnen en wringt zich in de rij met het nodige protest van de rest)

NERVUS: Sorry Kapitein, het toiletpapier was op.

LUCAS LUCAS: (tot allen) Geef acht...! Ter plaatse rust...! (haalt Sensus uit de rij)
Dit is Sensus, de nieuwe verantwoordelijke van de zintuigen.

(Lucas Lucas stelt iedereen voor aan Sensus)

LUCAS LUCAS: -Dit is Lisa Lisa, mijn assistente. Als er met mij iets gebeurt dan neemt Lisa Lisa het commando over.

-Dit is White, mijn beste krijger en verantwoordelijk voor de witte bloedcellen.

-Dit is Preco, verantwoordelijk voor de stofwisseling.

PRECO: (vervolgt) ...en bijna met pensioen!

LUCAS LUCAS: Zwijg...! (gaat verder het rijtje af) -Dit is El Pipo, verantwoordelijk voor de voortplanting.

-Dit is Corporis verantwoordelijk voor de organen.

-Dit is Rodo, verantwoordelijk voor de rode bloedcellen.

-Dit is Duxi, verantwoordelijk voor de klieren.

DUXI: (vervolgt) ...en van vermakelijkheden.

LUCAS LUCAS: Houdt uwe mond...! (gaat verder) -Dit is Nervus, verantwoordelijk voor de spieren.

-En dit is Brain, verantwoordelijke van de hersenen.

SENSUS: Wat is er met mijn voorganger gebeurd?

LISA LISA: Die ging op ontdekkingstocht. Hij is uit het lichaam gekropen en niet meer teruggekeerd. Waarschijnlijk is die dood, omdat niemand van ons kan overleven buiten het lichaam.

LUCAS LUCAS: Vergeet niet dat het daarbuiten een wrede wereld is van allerlei ziektes. Wij horen niet buiten, wij horen binnen te zijn!

LISA LISA: (vervolgt) Het is dus aangeraden dat ge het lichaam nooit verlaat.

LUCAS LUCAS: (speech terwijl hij heen en weer stapt) Sensus krijgt vandaag haar vuurdoop. En samen met Sensus gij allemaal. Het lichaam waarin wij verblijven is dat van een man die nog nooit intiem geweest is. Deze Man heeft voor vandaag een vrouw geïnviteerd. Dus vandaag MOET en ZAL het gebeuren. Iedereen weet wat hem te doen staat. Ik verlang dat iedereen z'n uiterste best doet, of er zullen ontslagen vallen! In onze wereld is er geen

plaats voor sentiment. We hebben allemaal een opdracht en die MOET uitgevoerd worden! Zijn er nog vragen...?

SENSUS: Wat voert het lichaam op dit moment uit, Kapitein?

LUCAS LUCAS: (met gebiedend gebaartje naar Brain) Controleer eens!

(Lisa Lisa en Brain begeven zich naar het mengpaneel. Brain duwt er enkele toetsen in)

LISA LISA: (bij het mengpaneel, naast Brain) Onze Man kookt in de keuken.

SENSUS: Zou ik hem eens kunnen zien?

LUCAS LUCAS: (tot Brain) Laat onze Man eens binnenkomen!

(Brain duwt enkele toetsen in)

DE MAN KOMT BINNEN. HIJ ZAL DE VOLGENDE MOMENTEN DE TAFEL LANGZAAM DEKKEN MET HET BESTEK, EEN FLES PORTO ALS APERITIEF EN EEN BLOK KAAS MET EEN MES.

LUCAS LUCAS: In dat lichaam zitten wij! Brain, laat z'n hart eens horen!

(Als Brain een toets indrukt horen we even een hevig kloppend hart)

LUCAS LUCAS: Ritme laten zakken! Dat hart klopt veel te snel.

LISA LISA: Natuurlijk is onze Man nerveus en bang van die vrouw.

LUCAS LUCAS: (treiterend) Wie wordt er nu nerveus van een vrouw!

EL PIPO: (op rijm)

Maakt de vrouw een man zo bang als een wezel
dan is zij een heks en zeker geen kwezel

DUXI: (vervolgt op rijm)

...en hij geen hengst maar nen dikke ezel!

(Algemeen gelach)

LUCAS LUCAS: (berispt luid) Stilte...!

DE MAN VERLAAT UITEINDELIJK DE KAMER.

LUCAS LUCAS: Iedereen moet onmiddellijk naar z'n post voor een laatste controle!

(Het mag er speels aan toe gaan als de verantwoordelijken de plaats verlaten, bijvoorbeeld "tikkertje" spelen, iemand stiekem in z'n achterwerk knijpen, etc. Enkel Lucas Lucas, Lisa Lisa, Brain en Sensus blijven. Terwijl Sensus het mengpaneel monstert is Brain op haar hoede)

LISA LISA: (stil tot Lucas Lucas) Staat gij er soms bij stil dat ge te hard zijt voor uw volk?

LUCAS LUCAS: (met een grijns) Daar geloof ik niks van. En als dat toch zo is dan zal ik wel gelijk hebben. Ge kent mijn motto: "alles voor het lichaam"!

LISA LISA: Elke dictator krijgt vroeg of laat het deksel op de neus!

LUCAS LUCAS: Owee, als er iemand durft optornen tegen mijn gezag! De enkelen die dat gewaagd hebben zijn ondertussen al lang uit het lichaam verdwenen. Ongehoorzaamheid komt hier overeen met pure zelfmoord!

(Ondertussen wil Sensus weer het mengpaneel aanraken waardoor die weer een tik krijgt van Brain)

LISA LISA: (gaat tot bij Sensus) Wat scheelt er hier?

SENSUS: Ik ben niet eens aan het mengpaneel geweest en ik krijg weer een tik van Brain!

LISA LISA: (als Brain mimisch protesteert, tot Sensus) Ik hoop dat ge gene leugenaar zijt!

LUCAS LUCAS: (stil) Ge moet die nieuwe niet zo hard aanpakken.

(Corporis op)

LISA LISA: Ja, wat scheelt er, Corporis...?

CORPORIS: Ik wil een andere job.

LISA LISA: Waarom?

CORPORIS: Ik heb te veel werk met de organen.

LUCAS LUCAS: Corporis, gij zijt een zeurkous! Gij weet altijd iets als ge moet werken.

CORPORIS: (toch lichtjes dreigend) Ik zal binnenkort eens drie maanden op de ziekenkas gaan. Wat gaat ge dan zeggen!

LUCAS LUCAS: Gij mankeert niks.

CORPORIS: Zijt gij dokter misschien?

LUCAS LUCAS: Allé, vertel mij dan een keer wat ge mankeert!

CORPORIS: Daar hebt gij geen fluit mee te maken!

LUCAS LUCAS: Corporis, antwoordt alstublieft!

CORPORIS: Vraag dat maar aan mijn huisdokter.

LUCAS LUCAS: (verwittigt) Ik zal u vanaf nu persoonlijk in de gaten houden, en als uw werk het laat afweten dan zullen er zware consequenties volgen!

(Corporis ontgoocheld af, maar zij steekt onderweg nog stiekem haar tong uit naar Lucas Lucas)

LISA LISA: Kunnen we Corporis geen andere job geven?

LUCAS LUCAS: Corporis is hier opgeleid als verantwoordelijke van de organen, en dat zal zo blijven!

(Duxi en Rodo komen binnen met een bordje formaat A4 en een elektrische schroevendraaier)

LUCAS LUCAS: (tot Duxi) Wat gaat gij doen...?

DUXI: Dat is voor de inschrijvingen van de barbecue deze middag.

LUCAS LUCAS: Wordt hier ook nog gewerkt, ja?

DUXI: Buiten de verantwoordelijke van de klieren ben ik ook verantwoordelijk voor de feestjes, hé Kapitein.

(De volgende momenten zullen Duxi en Rodo trachten het bordje op te hangen, met heel veel moeite zo blijkt)

LUCAS LUCAS: Ik haat de vele feestjes die hier gegeven worden.

LISA LISA: Het werkvolk verdient dat.

LUCAS LUCAS: Als ze hun werk doen dan hebben ze niet veel tijd meer over om te feesten.

(White komt binnen. Hij zal z'n wapen laden)

LUCAS LUCAS: Neem een voorbeeld aan een trouwe krijger als White. Als iedereen zo bezeten was van z'n werk dan werd het lichaam van onze Man nooit meer ziek.

LISA LISA: White is ook iemand zonder gevoel.

WHITE: Waar is dat gevoel voor nodig?

LISA LISA: Ik wil niet leven in een wereld waar geen plaats is voor emotie!

LUCAS LUCAS: Volgens mij moet jij uwe filosofie aanpassen als jij mij ooit wil opvolgen als Kapitein!

LISA LISA: Aan wie gehoorzaamt het volk, denkt ge?

LUCAS LUCAS: IK ben de Kapitein en IK blijf de Kapitein. En al wie mij niet gehoorzaamt die vliegt er zonder meer uit!

LISA LISA: Gij zijt een Kapitein zonder hart!

LUCAS LUCAS: (ontwijkt gesprek) Kom Sensus, ik ga u een rondleiding geven door het lichaam.

SENSUS: Gaat dat niet te lang duren, Kapitein?

LUCAS LUCAS: Nee, op een halve minuut zijn we met de speedy-bob helemaal rond geweest. (tot klungelende Duxi en Rodo) En hou op met die onnozelheden!

DUXI: Hoe...? Maar dat bordje...

LUCAS LUCAS: (onderbreekt) Ik wil geen bordje...! Verstaan...!

(Lucas Lucas met Sensus af)

RODO: Amaai, die heeft het zaag weer vandaag.

DUXI: Lisa Lisa, mogen wij dat bordje van den barbecue nu ophangen of niet?

LISA LISA: (vastberaden) Ophangen...!

RODO: Maar Lucas Lucas zegt...

LISA LISA: (onderbreekt) Dat interesseert me niet. Ik zeg "ophangen"...! (af)

(Rodo heeft meer oog voor White. Door het gekluns slaagt Duxi er niet in om het bordje met schroeven tegen de wand te bevestigen. Brain zal Duxi helpen. Van op afstand volgen ze het gesprek tussen Rodo en White)

RODO: (voorzichtig bevallig tot White) Dag White.

WHITE: (koel) Dag Rodo.

RODO: Goesting in een leuke babbel?

WHITE: Waarover?

RODO: Weet jij niks te vertellen?

WHITE: Neen. Trouwens, ik heb niet veel tijd. Ik moet mijn witte bloedcellen nog

een commando-training geven vandaag.

RODO: (maakt een bocht) Gij denkt aan niks anders dan vechten!

WHITE: Dat is natuurlijk ook mijn plicht.

RODO: Gij zijt een koele kikker, White.

WHITE: Ik ben een krijger.

RODO: Gij zijt al dezelfde als Lucas Lucas.

WHITE: Dat is de bedoeling, want ik wil ooit de titel van Kapitein en dat kan enkel als ik m'n uiterste best doe.

RODO: Ik haat kapiteins die hun ogen sluiten voor romantiek.

WHITE: Dan passen wij al zeker niet bij elkaar. En kunt ge nu even opzij gaan alstublieft, want ik moet er vandoor?

(White duwt Rodo opzij en gaat er vandoor. Rodo treurt maar wordt getroost door Duxi en Brain)

DUXI: Koppeke omhoog, Rodo. White verdient uw liefde niet.

(Druppelsgewijs komen Preco, El Pipo en Nervus binnen terwijl Duxi nog steeds het bordje tracht te bevestigen met schroeven. Blijkbaar heeft Duxi een hand te weinig, dan steekt hij de schroef maar in z'n mond)

NERVUS: (ad bordje) Wat is dat...?

(Brain maakt een gebaartje van "eten")

RODO: Dat is voor den barbecue. Als ge wilt meedoen moet ge uwe naam invullen op dat bordje.

DUXI: (mummelend met de schroef in de mond) Wacht nog even, daar moet nog één vijs in.

PRECO: Wat staat er op het menu, Duxi?

(Maar als Duxi wil antwoorden slikt hij de schroef in)

PRECO: Oei...!

RODO: Waar is de vijs, Duxi?

DUXI: (voelt aan z'n buik) Ik heb ze ingeslikt!

EL PIPO: Wat nu...?

NERVUS: Ik geloof u niet.

PRECO: We zullen het gauw weten.

(Als men Duxi heen en weer schudt hoort men duidelijk de schroef heen en weer gaan in zijn buik. Lisa Lisa komt binnen)

LISA LISA: Voorzichtig zijn met die Sensus hé, ik heb haar al betrap op een eerste leugen!

(Brain bevestigt)

NERVUS: Psssst...! Daar komt iemand...!

(Sensus komt binnen. Ze zwijgen. Brain begeeft zich snel naar het mengpaneel)

SENSUS: Mijn opdracht zal een makkie worden.

LISA LISA: Wilt gij lid worden van onze vakbond, Sensus?

SENSUS: Nee, geen interesse.

LISA LISA: Maar iedereen is lid van de vakbond, behalve Lucas Lucas.

SENSUS: Nee is nee! Of is het de bedoeling om met uwe vakbond een coup te plegen op het leiderschap van Lucas Lucas?

LISA LISA: Nee, helemaal niet, maar om het leven hier een beetje draaglijker te maken.

SENSUS: Dat hoeft voor mij niet. (bij het mengpaneel, geeft Brain een elleboogstootje) Ik heb uw stem nog niet gehoord.

(Maar de doofstomme Brain reageert niet)

SENSUS: Gij hebt er last mee om nieuwelingen als mij te aanvaarden zeker? Dat dacht ik wel. Maar denk niet dat ik mij laat doen hé. (blijft Brain aanporren) Ik klop er direct op als 't mij niet aanstaat! (knijpt nu brutaal in Brains wang) Dat zult ge nog wel voelen als ik hier een tijdje ben!

(Nog geen reactie van Brain)

EL PIPO: (tot Sensus) Laat Brain met rust, of we zullen u eens onderhanden nemen!

SENSUS: Oh, zij wordt nog beschermd ook!

PRECO: (breekt de spanning) Kom, we gaan kaarten.

RODO: En die vijs in Duxi zijnen buik?

PRECO: Die zal er bij de eerste gelegenheid wel uitkomen.

DUXI: Ja, en ik hoop met de punt naar voor, zèg.

(Duxi, Rodo, Preco en El Pipo zetten zich gereed om te kaarten)

NERVUS: Ik zal op uitkijk gaan staan. (zet zich bij de ingang)

SENSUS: De Kapitein heeft toch gezegd dat er niet meer mocht gekaart worden!

EL PIPO: De Kapitein kan den boom in!

SENSUS: Weet de Kapitein dat gij zó over hem denkt?

PRECO: Dat hoeft hij niet te weten.

(Het is plezant en er wordt weer gelachen)

SENSUS: Waarom knijpt ge op uw neus?

PRECO: (gespeeld) Omdat het hier stinkt, tiens!

(De kaarters lachen. Brain lacht mee. Corporis komt binnen)

CORPORIS: Lisa Lisa, ik wil een andere job!

LISA LISA: Komt ge weeral zagen, ja?

CORPORIS: Waarom luistert er nooit iemand naar mij?

LISA LISA: Kunt gij wel een andere job aan, Corporis?

CORPORIS: Ik kan zelfs het werk van Brain aan.

LISA LISA: Euh Brain, laat Corporis eens aan het mengpaneel zitten.

SENSUS: (tot Brain) Hoe...? En Corporis mag daar wel aankomen...? Hier gebeuren precies veel dingen die de Kapitein niet mag weten!

(Corporis kruipt aan het mengpaneel, maar maakt al direct een foutje)

DE MAN KOMT DE KAMER ACHTERSTEVOOR BINNEN. HIJ DOET ELKE BEWEGING OMGEKEERD.

CORPORIS: Oei..., wat heb ik nu gedaan...?

LISA LISA: Welke toets hebt gij ingedrukt...?

CORPORIS: Ik weet het niet meer.

(Brain kan niet direct de oplossing vinden. Plots algemeen alarm. Bij elk alarm heerst er lichte paniek)

LISA LISA: (tot de kaarters) Doe die kaarten weg voor Lucas Lucas binnenkomt...!

(De kaarten worden snel verstopt. Brain duwt enkele toetsen in)

DE MAN VERLAAT WEER OP NORMALE WIJZE DE KAMER.

CORPORIS: Niemand iets tegen Lucas Lucas zeggen hé...!

(Lucas Lucas komt vierklauwens binnen)

LUCAS LUCAS: Wàt was dat alarm...?

LISA LISA: Niks.

LUCAS LUCAS: Hoe kan dat nu? Dat alarm gaat enkel af als er iets niet in orde is!

SENSUS: (verraadt) Corporis zat even achter het mengpaneel, Kapitein!

LUCAS LUCAS: Watte...? (richting Rodo) Is dat zo...?

RODO: Daar hebben wij niks van gemerkt.

SENSUS: Maar ik heb het met m'n eigen ogen gezien!

LUCAS LUCAS: Kom, ik wil dat iedereen de waarheid spreekt. Corporis, hebt gij daar aan dat mengpaneel gezeten of niet...?

CORPORIS: (bekent nederig) Ja Kapitein. Maar 't was maar héél even. En ik heb maar op één knopje geduwd.

LUCAS LUCAS: Dan moogt gij 't hier afbollen.

CORPORIS: Jamaar, ...

LUCAS LUCAS: (onderbreekt boos) Afbollen...! En maak dat ge als de bliksem in de maag zit...!

(Terwijl Corporis er vandoor gaat steekt ze weer stiekem haar tong uit naar Lucas Lucas)

SENSUS: (vervolgt tot Lucas Lucas) En dan wil ik u ook nog zeggen dat Brain met

mij niet wil praten.

DUXI: Natuurlijk, Brain is doofstom, kieke dat ge daar staat!

SENSUS: Hoe...? En zo iemand krijgt de verantwoordelijkheid over de hersenen?

EL PIPO: Ja, omdat Brain een genie is!

SENSUS: Dan hoort Brain toch niet wat wij zeggen?

RODO: Nee, maar Brain kan liplezen. Verstaat gij dat niet...?

EL PIPO: Kapitein, waar hebt gij die Sensus gevonden? Die is ergens van de vuilkar gevallen zeker?

RODO: Of zat die in een doos waspoeder...?

LUCAS LUCAS: (nors tot Rodo en El Pipo) Bol het ook maar af, alletwee...!

(Brain wil het nog opnemen voor El Pipo en Rodo en tracht Lucas Lucas iets te zeggen)

LUCAS LUCAS: Brain, houdt uwe mond!

LISA LISA: Dat doet zij al ja-ren...!

LUCAS LUCAS: (met gebiedend gebaartje tot Rodo en El Pipo richting uitgang) Allé...!

(El Pipo en Rodo ontstemd af)

ONDERTUSSEN KOMT DE MAN IN DE KAMER MET EEN GLAS WATER. HIJ IS HEEL NERVEUS.

LUCAS LUCAS: (ad Man) Hoe ver staan we daar?

DUXI: Onze Man is gereed.

NERVUS: Maar hij is heel nerveus.

LISA LISA: Hoe zoudt ge zelf zijn als ge voor de eerste keer een vrouw inviteert voor een etentje?

LUCAS LUCAS: Brain, laat z'n hart nog eens horen!

(We horen even het geluid van een verschrikkelijk bonkend hart)

DE MAN SLIKT EEN PILLETJE MET TRILLENDE HANDEN.

(Plots alarm)

LUCAS LUCAS: (als z'n walkie-talkie begint te biepen) Ja, wat is er, Corporis? - - - - (paniekerig tot Lisa Lisa) Er is een indringer gesignaleerd in de maag...!

LISA LISA: Verwittig White dat die ogenblikkelijk in de maag gaat kijken!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) White, zit gij al in de maag? - - - - Wat is dat voor spul? - - - - Hoe, een kalmeringspil? Dat mag niet! Onze Man moet vandaag van de grond gaan.

LISA LISA: White, duw die pil onmiddellijk terug naar buiten!

DE MAN KRIJGT BRAAKNEIGINGEN. DE PIL KOMT TERUG UIT Z'N MOND. DE DEURBEL RINKELT PLOTS.

(Iedereen kijkt iedereen aan)

NERVUS: Wat is dat gerinkel...?

PRECO: Dat is die vrouw...!

DUXI: (hypernerveus) Ik krijg nu zelf al zenuwen.

PRECO: Ik ben benieuwd hoe zij er zal uitzien.

NERVUS: Mag hij de voordeur openen, Kapitein?

LUCAS LUCAS: Nee, wacht nog even. Laat onze Man z'n haar in de plooi leggen!

DE MAN KAMT DOOR Z'N HAAR.

LUCAS LUCAS: En veeg de stofjes van z'n kleren!

DE MAN VEEGT DE STOFJES VAN Z'N KLEREN.

LISA LISA: Laat hem ook wat spray in z'n mond spuiten!

LUCAS LUCAS: Waar is dat voor nodig?

LISA LISA: Aan zoiets denkt een vent natuurlijk niet. (tot de rest) Mondspray spuiten alstublieft!

DE MAN SPUIT SPRAY IN Z'N MOND.

LUCAS LUCAS: Okee, nu mag hij de deur gaan openen!

ER WORDT ONDERTUSSEN OPNIEUW GEBELD AAN DE DEUR. DE MAN VERLAAT DE KAMER.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) De Kapitein hier. Alle manschappen blijven vanaf nu stand-by tot alles achter de rug is. Alle verlofaanvragen worden tot nader order ingetrokken. Dit moeten we met z'n allen tot een goed einde kunnen brengen. Deze kans krijgen we nooit meer.

NERVUS: Dan kunnen we ons verlof opsparen tot in de zomer.

PRECO: Waar gaat gij deze zomer op verlof, Nervus?

NERVUS: Drie weken fietsvakantie naar de schedel. En gij?

PRECO: Ik ga wachten tot ik met pensioen ben, en dan ga ik met de mobilhome een wereldreis maken door het hele lichaam. En gij Duxi?

DUXI: Ik moet de eerste week mijn dakgoot gaan schilderen, maar dan ga ik voor twee weken met de caravan naar de nieren. Ik hou van zwemmen en zonnebaden. En met dat zout water daar bruint ge vele sneller.

LUCAS LUCAS: Héla, opgelet want die Vrouw kan ieder moment binnenkomen!

DE MAN KOMT MET DE VROUW BINNEN. HET IS EEN MOOIE VERSCHIJNING. DE VROUW HEEFT EEN FLES WIJN BIJ IN GESCHENKVERPAKKING.

PRECO: Amaai, dat is een schoon madam.

DUXI: Ik zie het al, 't is nen B-cup, ze staat op dieet en ze zit onder de schmink...!

NERVUS: Ja, er kan nog iets groeien tussen die twee.

DE VROUW OVERHANDIGT DE FLES WIJN AAN DE MAN, DIE

ONMIDDELIJK DE VERPAKKING VERWIJDERD.

(Brain vraagt mimisch aan Lucas Lucas of er al mag gekust worden)

LUCAS LUCAS: Nee, om te kussen is het nog iets te vroeg.

LISA LISA: Laat onze Man charmant en attent overkomen hé.

DE MAN NEEMT HAAR JAS AAN EN HANGT DIE AAN DE KAPSTOK. DE VROUW ZET ZICH OP EEN STOEL. ZE DRAAGT EEN MINIROKJE.

PRECO: Amaai, daar staat precies ne stevige poot onder. En ge moet die diepe décolleté eens bekijken...! Heel de statie staat vol!

NERVUS: Als 't vandaag niks wordt dan weet ik het ook niet meer.

(Brain tracht in lichte paniek iets duidelijk te maken)

LUCAS LUCAS: (tot Lisa Lisa) Wat zegt Brain...?

LISA LISA: Het eten in de keuken brandt aan!

LUCAS LUCAS: Stuur onze Man onmiddellijk naar de keuken!

DE MAN VERLAAT DE KAMER. ONDERTUSSEN MAAKT DE VROUW GEBRUIK OM EEN SPIEGELTJE UIT HAAR HANDTAS TE HALEN EN HAAR LIPPEN BIJ TE WERKEN MET LIPPENSTIFT. DE MAN KEERT WEER.

LUCAS LUCAS: Laat onze Man naar haar benen kijken!

DE MAN LAAT EEN PEN VALLEN EN MAAKT DAARVAN GEBRUIK OM NAAR DE VROUW HAAR BENEN TE GLUREN.

LUCAS LUCAS: En nu in haar décolleté!

DE MAN KIJKT IN DE VROUW HAAR VOLUMINEUZE DECOLLETÉ.

LUCAS LUCAS: Direct de ogen afwenden als die Vrouw zijn blik merkt hé!

LISA LISA: (door haar walkie-talkie) El Pipo, komt er al een opstootje in de hormonen...? - - - - (tot Lucas Lucas) Nog geen beweging in de zaak, Kapitein!

DUXI: We hebben het ook niet getroffen hé.

HET GESPREK TUSSEN MAN EN VROUW VALT STIL.

NERVUS: Wat nu...? Het gesprek valt helemaal stil.

PRECO: Onze Man wordt verlegen.

LUCAS LUCAS: Verzin snel iets! Seffens is die Vrouw weg hé...!

NERVUS: Jamaar, wat kunnen we doen?

LISA LISA: Schenk de aperitief uit!

DE MAN SCHENKT DE APERITIEF UIT. ZE TOOSTEN EN DRINKEN.

DUXI: Hij vergeet de kaas in stukjes te snijden.

NERVUS: Dat zal snel gebeurd zijn.

DE MAN SNIJDT MET EEN MES DE BLOK KAAS IN STUKJES. HIJ KIJKT ONDERTUSSEN BEKOORLIJK NAAR DE VROUW.

LUCAS LUCAS: Nervus, hij moet naar de kaas blijven kijken en niet naar die Vrouw. Seffens snijdt hij nog met dat mes in z'n vingers!

DE MAN SNIJDT IN Z'N LINKER WIJSVINGER TERWIJL HIJ DE VROUW LIEF AANSTAART.

SENSUS: (voelt dat) Oei..., ja, 't is al gebeurd hé. Hij heeft natuurlijk in zijne vinger gesneden!

LUCAS LUCAS: Verdomme toch hé, de stomme kloot!

DUXI: Volgens mij zitten wij in het lichaam van een uil!

LUCAS LUCAS: Duxi, ik hoef uwe commentaar niet!

NERVUS: Moet onze Man eerst zijn wonde niet verzorgen?

LUCAS LUCAS: Hoe diep is die wonde?

SENSUS: (kijkt op haar walkie-talkie) Drie millimeter, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Dat is de moeite niet. Draai er een zakdoek rond.

DE MAN WENTELT Z'N LICHTGEWONDE VINGER IN Z'N ZAKDOEK.

LUCAS LUCAS: Aperitief bijschenken!

DE MAN SCHENKT APERITIEF BIJ.

DUXI: Opgepast met drinken want dat is de eerste alcohol in jaren dat onze Man drinkt!

LUCAS LUCAS: Niks van laten merken. Hij moet in de eerste plaats het hart van die Vrouw veroveren.

NERVUS: Daar weet ik wel iets op. (bespeelt z'n walkie-talkie)

DE MAN STEEKT NERVEUS EEN SIGARET OP.

LUCAS LUCAS: (boos) Allé, wie laat onze Man nu roken...?

NERVUS: Ikke. Roken komt toch stoer over.

LUCAS LUCAS: Hij moet stoppen met roken! Nu direct...!

PRECO: Hoe gaan we dat doen?

LISA LISA: Laat hem een flinke hoestbui krijgen!

DE MAN KUCHT.

LUCAS LUCAS: Harder...!

DE MAN HOEST.

LUCAS LUCAS: Nog harder...!

DE MAN HOEST ZICH TE PLETTER. DE VROUW TRACHT DE MAN TE HELPEN DOOR HEM OP ZIJN RUG TE SLAAN.

(Bij elke slag horen we oorverdovende schokken in het lichaam. Alle aanwezigen moeten zich aan iets vastklampen om overeind te blijven. Duxi en Preco tuimelen zelfs tegen de grond)

LISA LISA: (als de rust is weergekeerd) En nu, Kapitein...?

LUCAS LUCAS: Aperitief bijschenken en uitdrinken!

DE MAN SCHENKT DE APERITIEF WEER BIJ EN DRINKT.

SENSUS: De alcohol zit al in de hersenen. De eerste symptomen van draaierigheid slaan toe.

LUCAS LUCAS: Dat is niet erg. Bij zo'n eerste contact moet het er losjes aan toe gaan.

DUXI: Zijn tong wordt al wat stijver. (praat met een dubbele tong als een dronkelap) Nog even en ze verstaat hem niet meer...!

LUCAS LUCAS: (draconisch) Duxi, dat is hier geen spelleke hé!

DUXI: Okee Kapitein.

DE VROUW GAAT NU OP DE SOFA ZITTEN.

LUCAS LUCAS: Zijn ogen moeten de benen van de Vrouw volgen.

LISA LISA: Gij kent niks van vrouwen!

LUCAS LUCAS: Dat hoeft ook niet want wij zitten hier in een lichaam van een man. En IK ben de baas hier!

LISA LISA: Baas...? Baas...? Een slavendrijver, ja...!

LUCAS LUCAS: (schiet uit z'n sloffen) Nu is 't genoeg hé! Ik wil geen ondermijning van het gezag!

PRECO: (speels op rijm)

Preekt de baas met toeters en bellen,
pas dan maar beter op uw tellen!

LUCAS LUCAS: En hou op met die onnozele zever!

DUXI: Laat onze Man zorgen voor wat muziek, dat breekt het ijs misschien.

LISA LISA: Goed idee, Duxi. (tot Brain) Laat hem wat muziek aanzetten.

DE MAN ZET MUZIEK AAN. WE HOREN DE POLONAISE "MIEN, WAAR IS M'N FEESTNEUS?".

(Preco, Nervus en Duxi beginnen reeds bij de eerste tonen enthousiast aan een polonaise, Brain sluit ook aan)

LUCAS LUCAS: (brult nors) Hou op, en ga terug naar uw plaats!

(Preco, Nervus, Duxi en Brain houden onmiddellijk op)

LUCAS LUCAS: Als het mislukt dan komt het op uw rekening hé! (richting Brain) Ik wil andere muziek...!

DE MAN ZET ANDERE MUZIEK OP. WE HOREN "DU" VAN PETER MAFFAY. DE MAN NODIGT DE VROUW UIT VOOR EEN SLOW.

LUCAS LUCAS: Voilà, alles is gereed om de eerste aanval in te zetten. Allé Nervus, sta daar niet te staan en doe iets!

NERVUS: (is het geroep meer dan beu) Niet roepen tegen mij hé! Ik had vandaag normaal nen dag verlof. Wees dus blij dat ik hier ben.

LUCAS LUCAS: En ik duld geen tegenspraak.

NERVUS: Zeg maar wat ik moet doen.

LUCAS LUCAS: Ja, wat doet ne man als hij een vrouw wil veroveren?

NERVUS: We zullen dat hier eens gauw arrangeren.

LISA LISA: Wat zijn ge van plan...?

NERVUS: Ik sla een paar hoofdstukken over. Hou maar eens in de gaten...! (duwt enkele toetsen in op haar walkie-talkie)

DE MAN BEGINT PLOTS Z'N BROEK AF TE STROPEN.

LUCAS LUCAS: Nervus, wat doet gij nu...?

NERVUS: Ik ga het grof geschut bovenhalen!

LUCAS LUCAS: Néé..., zoiets moet passief gebeuren.

NERVUS: En wat bedoelt gij met "passief", Kapitein...?

LUCAS LUCAS: Leg z'n hand op haar achterwerk, bijvoorbeeld!

DE MAN PLAKT Z'N HAND PROMPT OP HAAR ACHTERWERK. DE VROUW DUWT ZIJN HAND EVENSNEL WEER WEG.

LUCAS LUCAS: (tot Nervus) Niet zo brutaal. Die vrouw is geen lappenpop hé!

PRECO: Ze heeft er nochtans veel van weg.

NERVUS: (speels op rijm)

Heeft de vrouw enkele frigo-temperaturen
blijf dan maar eeuwig "de playboy" huren.

LUCAS LUCAS: Brain, pak 't eens gauw over van Nervus!

DE MAN LEGT Z'N HAND OP DE VROUW HAAR ONDERRUG EN VERSCHUIFT DIE LANGZAAM NAAR BENEDEN, MAAR DE VROUW BLIJFT ZIJN HAND STEEDS VERWIJDEREN.

PRECO: (speels op rijm)

Blijft de vrouw maar een koele kikker
pas dan op want er is stront aan de knikker!

LUCAS LUCAS: Waarom duwt die trut zijn hand steeds weg...?

LISA LISA: Gij kent niks over de zwakke plekken bij een vrouw.

LUCAS LUCAS: Kunt gij 't beter misschien?

LISA LISA: Ja, hou maar eens in de gaten, dan kunt ge nog iets leren, professor weet-alles...!

(Lisa Lisa regelt nu even het mengpaneel)

DUXI: Ik kom eens kijken. (zet zich naast Lisa Lisa aan het mengpaneel)

DE MAN LEGT Z'N HOOFD LIEFJES TEGEN HET HOOFD VAN DE VROUW. HUN WANGEN WRIJVEN HUNKEREND TEGEN ELKAAR. DE VROUW GENIET MERKBAAR ALS DE MAN ZACHTJES IN HAAR OOR BIJT.

PRECO: Sinds wanneer dient een oor om in te bijten...?

LISA LISA: Ik zeg toch dat niemand van u iets weet over de intieme wensen van een vrouw.

NERVUS: Ik krijg potverdekke ook al goesting om in iemand z'n oor te bijten. (liefjes) Hebt gij goesting, Preco...?

PRECO: Zijt gij zot...!

DUXI: (tot Lisa Lisa, ad mengpaneel) Mag ik ook eens aan dat knopje draaien?

LUCAS LUCAS: (mengt zich) Nee Duxi, gij blijft daar af...!

(Maar intussen draait Duxi al aan een knop op het mengpaneel)

PLOTS GOOIT DE MAN DE TONG UIT Z'N MOND, TOONT Z'N TANDEN EN BEGINT BRUTAAL EN HEVIG IN HET OOR VAN DE VROUW TE BIJTEN.

DUXI: Oei...!

DE VROUW VERDEDIGT ZICH HEFTIG EN STOOT DE MAN AF.

LUCAS LUCAS: (brult) Zet onmiddellijk die knop uit...!

(Brain lost het probleem op aan het mengpaneel)

DE RUST WORDT HERSTELD. DE MAN ZET DE MUZIEK UIT.

LUCAS LUCAS: (tot Duxi) Hoe dikwijls heb ik al gezegd dat iedereen van dat mengpaneel moet blijven...!

DUXI: Sorry Kapitein.

LUCAS LUCAS: Ja sorry, maar wij zaten bijna met de gebakken peren hé! (ad Man) De glazen bijschenken en uitdrinken!

NERVUS: Ook als hij geen dorst heeft, Kapitein?

LUCAS LUCAS: Hoort gij niet wat ik zeg...? Bijschenken en uitdrinken...!

DE MAN SCHENKT UIT EN DRINKT Z'N GLAS LEEG. HIJ WORDT LANGZAAM MAAR ZEKER TIPSY.

SENSUS: Ik wil maar zeggen dat de hersenen te veel alcohol te verwerken krijgen, Kapitein!

LUCAS LUCAS: Duxi, geef onze Man de hik, dat helpt misschien.

(Duxi richt z'n walkie-talkie naar de Man en test het hikken op een speelse manier uit)

DE MAN BEGINT PLOTS ENKELE KEREN FEL OVERDREVEN TE HIKKEN. PLOTS STAAT DE VROUW OP EN VERLAAT ZE DE KAMER.

LUCAS LUCAS: (verwonderd) Waar gaat die naartoe...?

LISA LISA: Ja, wat doet iemand die te veel drinkt? Die moet tussendoor ook eens naar 't toilet natuurlijk.

LUCAS LUCAS: Okee, onze Man moet haar volgen en door het sleutelgat van het toilet loeren.

LISA LISA: Zoiets doet ge toch niet bij een vrouw.

LUCAS LUCAS: (kordaat) Vandaag laten we geen kans onbenut! Kwestie van wat op te warmen voor straks. (tot Brain) Laat 'm maar vertrekken, maar die Vrouw mag er niks van merken.

DE MAN VERLAAT OP KOUSEVOETEN DE KAMER.

(Als Duxi zich even te hevig beweegt om bijvoorbeeld z'n schoen te binden, horen we het geluid van de rammelende schroef in z'n buik. Lucas Lucas kijkt Duxi verbaasd aan, met als gevolg dat Duxi zich niet meer durft te bewegen)

LUCAS LUCAS: Wát is dat gerammel...?

DUXI: Och niks, Kapitein.

(Lucas Lucas legt z'n oor te luisteren tegen de buik van Duxi, ondertussen schudt hij met het lichaam. We horen weer het geluid van de rammelende schroef)

LUCAS LUCAS: (luider tot Duxi) Ik wil nu weten wat dat gerammel is...?

DUXI: (bekent nederig) Een vijs, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Een vijs...? Welke vijs...?

DUXI: De vijs die normaal het bordje van den barbecue tegen de wand moest bevestigen.

LUCAS LUCAS: En wat doet die vijs in uwen buik...?

DUXI: Per toeval ingeslokken, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Krijgt gij niet genoeg eten, of wat...?

DUXI: (tracht uit te leggen met een andere schroef als voorbeeld) Wel euh..., ik had een vijs zó in mijne mond en toen... toen... (slikt nu ook de tweede schroef in) ... zó is het gebeurd!

LUCAS LUCAS: En nu zit ge met twee vijzen in uwen buik?

DUXI: Ja Kapitein.

(Lucas Lucas schudt opnieuw met het lichaam van Duxi. We horen nu het geluid van meer rammelende schroeven)

LUCAS LUCAS: Slik dan nu den hamer ook maar in, dan kunt ge daarbinnen wat gaan renoveren.

NERVUS: (stelt zich kandidaat, tot Duxi) Als ge mij ook doorslikt dan zal ik helpen met de renovatie.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) De Kapitein hier. Alle verantwoordelijken worden sito presto in het zenuwcentrum verwacht! En met "sito presto" bedoel ik NU...!

(White en El Pipo komen snel binnen)

WHITE: Wat scheelt er, Kapitein...?

LUCAS LUCAS: We gaan Duxi verlossen van wat gereedschap.

(Men grijpt Duxi beet en men draait hem ondersteboven. De schroeven vallen eruit, eventueel nog ander gereedschap waaronder een zaag)

DUXI: Tiens, die zaag was ik al drie weken kwijt!

(Plots algemeen alarm)

LISA LISA: Onze Man heeft problemen...!

LUCAS LUCAS: Wat scheelt er?

LISA LISA: Kijk zelf maar!

DE MAN KOMT IN DE KAMER. HIJ HEEFT EEN BLOEDNEUS, WAT DUIDELIJK TE MERKEN IS AAN DE ZAKDOEK WAARMEE HIJ Z'N NEUS BESTOPT.

LUCAS LUCAS: Hoe komt dat...?

NERVUS: Terwijl hij door 't sleutelgat loerde heeft hij de deurklink tegen zijne smikkel gekregen.

LUCAS LUCAS: (gepikeerd) We lassen een rustpauze in. Hou me op de hoogte als er iets scheef loopt. (gaat er vandoor met Sensus)

DUXI: Wie doet er nu mee met den barbecue? Niet allemaal tegelijk alstublieft. El Pipo, doet gij mee? (zal de bestellingen op het bordje noteren)

EL PIPO: Ik weet het nog niet.

DUXI: Brain, doet gij mee?

(Brain staart naar El Pipo en haalt dan haar schouders op)

EL PIPO: Ja, ik doe mee!

(Brain maakt nu ook mimisch duidelijk dat ze meedoet)

DUXI: Wat wilt ge van vlees?

EL PIPO: (op rijm)

Voor mij een servet, een vork en een mes,
twee curryworsten en ne saté of zes.

NERVUS: (op rijm)

Voor mij een kotelet, drie braadworsten,
een brochette en een paar kiekeborsten.

DUXI: (op rijm)

Hoeveel braadworsten wilt ge dat ik bak?

Daar zitten er maar 30 in een pak.

PRECO: (op rijm)

Ik heb nogal een groot afdakje, (zie buikje)

geef mij maar de rest van 't pakje.

TWEEDE TAFEREEL (IN DE MAAGSTREEK)

MAN EN VROUW ZITTEN AAN EEN GEDEKTE TAFEL. ZE ETEN LANGZAAM. ER STAAN OOK TWEE GEVULDE GLAZEN MET RODE WIJN.

(In de maag wordt er een feestje gebouwd. Preco, Rodo, Sensus, Brain, Duxi en Lisa Lisa zitten rond de BBQ. White controleert het eten dat in de maag binnenkomt. Dat eten wordt door Corporis geplet in een grote ketel. Corporis zwoegt en zweet. Er wordt smakelijk gegeten van de BBQ en het is er plezant. Bij elke lijfspreuk wordt er gelachen)

PRECO: (staat recht, dan op rijm)
Als de haan 's nachts lustig kraait
wordt zijn bakkes dichtgenaaid.

DUXI: (staat recht, dan op rijm)
Wie zijn kind benzine voert
mag niet roken als het boert.

RODO: (staat recht, dan op rijm)
Als de hond naar varkens ruikt
heeft hij vast de zeug misbruikt.

PRECO: (staat recht)
Wie zijn kruis krabt met een riek
eindigt vaak in... in... in 't gasthuis.

DUXI: (staat recht, dan op rijm)
Wat niet baat, wat niet deert
wie niet wipt, die masturbeert.

(Tijdens het eten worden de resten zoals beentjes, papier en drankblikjes door iedereen rechtstreeks en nonchalant door de uitgang naar buiten gegoid)

SENSUS: Als ge al die rommel naar buiten gooit, is er dan geen kans op indigestie in de darmen van onze Man?

DUXI: Och, dat zijn zorgen voor later.
(op rijm)
Wie vandaag te veel eet van den diner
zit zeker tot morgenmiddag op de wc.

RODO: (vervolgt op rijm)
...met nen diarree
van hier tot aan de zee.

PRECO: (vervolgt) ...en dat is slecht voor de portemonnee.

RODO: (vervolgt) ...maar liever dàt dan ne verstopte saté.

DUXI: (vervolgt) Hola, daarvoor heb ik ook een idee.

RODO: (vervolgt) Kom maar voor de dag ermee.

DUXI: (vervolgt op rijm)
Dan maken we een keizersnee
van wel een meterke of twee
(minimaliseert)

...allé, min den BTW!

LISA LISA: (op rijm)

Kan het nu niet even zonder,
ik kots hier seffens alles onder!

SENSUS: (vermaakt zich) Shakespeare heeft er niks aan.

DUXI: (op rijm)

In onze goeie en met z'n pieken
kan Shakespeare aan ons nog niet aan rieken.

(Alle vormen en maten van gekleurde piepschuim komen de maag binnen)

CORPORIS: Ja, zo te zien staan de spuitjes weer in reclame. (ruikt eraan) Amaai,
en dat is gebakken met verkeerde olie. Daar gaat ge straks nog van horen!
(zeurend) Zie mij hier weer staan zweten.

WHITE: Corporis, doe uw werk en zeur niet!

CORPORIS: Iedereen is aan 't feesten en ik moet mijne nikkel weeral afdraaien.
Lisa Lisa, ik wil ander werk!

LISA LISA: Dan moet gij meedoen aan een examen hé.

CORPORIS: Maar ik ben te dom, dat weet gij ook.

LISA LISA: Okee, dan zult gij voor niks anders goed zijn.

CORPORIS: Maar ik heb hier te veel werk.

LISA LISA: Dat denkt ge maar.

CORPORIS: Bekijk m'n handen eens, overal eelt van het eten te pletten. Elke
avond ben ik bekaf. En vergeet niet dat ik van mijnen dokter moet rusten hé.

LISA LISA: Een gezond wezen moet niet rusten.

CORPORIS: Ik ben niet gezond, anders ging ik niet naar de dokter.

LISA LISA: Wat mankeert ge dan?

CORPORIS: (halsstarrig) Dat zeg ik niet!

LISA LISA: Corporis, gij zeurt al vanaf de eerste dag dat ge hier zijt. Wel, als gij
echt niet tevreden zijt dan moogt gij met den eerste transit vertrekken.
Niemand zal u tegenhouden!

CORPORIS: Maar ik heb honger en ik kan niet eten.

LISA LISA: Gij moogt straks eten, als uw werk gedaan is.

CORPORIS: Als er dan nog iets overschiet.

(Corporis doet een controle op de BBQ)

CORPORIS: (wijst een stuk vlees aan) Is dat voor mij?

WHITE: Nee, dat is voor mij.

CORPORIS: Waar is mijn vlees dan naartoe?

DUXI: Corporis, had gij u wel ingeschreven voor den barbecue?

CORPORIS: Nee, maar ik heb gewisseld met El Pipo.

RODO: Wie heeft het vlees van El Pipo dan opgegeten?

(Alle blikken worden naar Preco gericht)

PRECO: Ja. En weet ge waarom? Omdat ik scheel zag van den honger!

CORPORIS: 't Wordt hoogtijd dat die ouwe Preco met pensioen gaat.

PRECO: Nog drie maanden en ik ben met pensioen.

LISA LISA: Corporis, dan kunt gij misschien de job van Preco overnemen.

CORPORIS: Nee bedankt, de stofwisseling interesseert me niet. Trouwens, in de darmen stinkt het veel te hard. En dan moet ik elke dag onder den douche gaan, en ik hou niet van water.

SENSUS: Dan heeft Corporis nog geluk dat onze Man niet veel drinkt.

NET NU DRINKT DE MAN VAN Z'N WIJNGLAS.

(Corporis die net voor de ingang staat krijgt plots een halve emmer rode vloeistof over zich heen. Algemeen gelach. Preco lacht zich te pletter)

CORPORIS: (gepikeerd) Plezant hé...! (wil af)

WHITE: Waar gaat gij naartoe?

CORPORIS: Een luchtje scheppen in de neusgaten.

WHITE: En het eten dat hier in de maag moet geplet worden?

CORPORIS: Dat zal een halfuur op de maag blijven liggen. (port Preco in de rug)
Zijn mijn satékes lekker, gulzigaard...?

PRECO: (veert overeind) Ja hoor. 'k Zou het stokje en alles willen opeten.

CORPORIS: Pak dit satéke dan ook maar aan...! (schopt Preco onder z'n achterwerk)

PRECO: (zet zich aanstonds grimmig in bokshouding) Héla...!

(Een schermutseling dreigt. Lisa Lisa veert recht en zet de kemphanen uit elkaar. Lucas Lucas komt plots binnen)

LUCAS LUCAS: (ad Preco en Corporis) Wat is hier gaande...?

RODO: Niks Kapitein.

LUCAS LUCAS: (tot Preco en Corporis) Hier wordt niet gevochten hé, of ge wordt allebei gemuteerd naar de galblaas!

CORPORIS: Preco moet mij niet uitlachen als ik een vat wijn over mijne kop krijg!

PRECO: Dat is uw eigen schuld. Kijk uit waar ge gaat staan!

DE MAN DRINKT OPNIEUW VAN Z'N GLAS WIJN.

(Ook Preco, die nu bij de ingang staat, krijgt een lading rode vloeistof over zich heen. Nu lacht Corporis zich te pletter. Een gepikeerde Preco schopt Corporis onder haar kont en vlucht langs de uitgang. Corporis volgt hem boos)

LISA LISA: Ze zullen nooit volwassen worden.

LUCAS LUCAS: (tot allen) Smakelijk eten. Gelieve na het eten op te ruimen zodat er niemand over die kussens valt hé.

(Lucas Lucas zet zich aan het mengpaneel. Sporadisch komt er nog wat piepschuim in de maag, afhankelijk van wat de Man in de kamer nu en dan nog naar binnen speelt)

WHITE: Ik zal ook eens gaan eten.

(White wil naast Rodo plaatsnemen, maar Rodo kiest prompt een andere zitplaats)

WHITE: (tot Rodo) Ge moogt blijven zitten hoor. Ik heb geen besmettelijke ziekte, als ge dat moest denken.

RODO: Ik mag toch gaan zitten waar ik wil. Of niet soms!

WHITE: Natuurlijk. Kunt gij mijn satéke eens doorgeven, Rodo?

RODO: (bokkig) Pak het zelf...!

(Er is duidelijk een koude oorlog aan de gang tussen Rodo en White. Lisa Lisa bij Lucas Lucas aan het mengpaneel)

LUCAS LUCAS: (stil tot Lisa Lisa) Wat scheelt er tussen Rodo en White?

LISA LISA: Een klein meningsverschil, vrees ik.

LUCAS LUCAS: (ironisch) Het bloed zal wel in orde zijn als de rode en de witte bloedcellen met elkaar ruzie hebben.

LISA LISA: Dat zijn van die dagelijkse beslommeringen, die horen nu eenmaal bij het leven.

LUCAS LUCAS: (tot Sensus) En hoe bevalt u de nieuwe job, Sensus?

SENSUS: Uitstekend, Kapitein. Het is alvast beter dan waar ik vroeger stond.

LISA LISA: Gij komt van de lever zeker?

SENSUS: Ja, maar die stond meestal droog.

DUXI: (speels op rijm)

Staat de lever om de haverklap droog
neem dan een abonnement aan de toog.

(Lucas Lucas en Sensus zonderen zich wat af van de rest)

LUCAS LUCAS: (fluisterend) Is er nog iets wat ge mij wilt vertellen...?

SENSUS: Nee. Waarom?

LUCAS LUCAS: Onze afspraak was toch dat gij me zou overbrieven wat hier allemaal achter mijne rug gebeurde.

(Door het gefluister tussen Lucas Lucas en Sensus wordt de rest achterdochtig)

SENSUS: (fluistert te luid) Wel, er wordt nog altijd gekaart achter uwe rug, Kapitein!

(Alle blikken verbaasd naar Sensus)

DUXI: (roept nijdig) Sensus, gij zijt een grote klikspaan...! Weet gij dat...!

LUCAS LUCAS: (richting kaarters) Aha, zit dat zo. Dus hier wordt nog altijd gekaart achter mijne rug...!

RODO: Sensus klikt omdat zij zelf niet mag meekarten!

LUCAS LUCAS: Als dat zo zit, dan zullen hier ontslagen gaan vallen, hé mannekes!
De eerste die ik nog betrap met ook maar één speelkaart in z'n handen, die kan onmiddellijk gaan stempelen...!

LISA LISA: (tracht de gemoederen te bedaren) Kapitein, iedereen moet hier hard werken, steeds paraat staan en heel dikwijls overuren kloppen, dan hebben

ze naar mijn mening wel recht op een beetje ontspanning hé.
 LUCAS LUCAS: Er mag hoe dan ook niet gekaart worden onder de werkuren!
 RODO: Nee, maar onze werkdag loopt wel 24 uur op 24!
 LUCAS LUCAS: Iedereen kent het huisreglement en weet waaraan hij zich te houden heeft.
 LISA LISA: Behalve Sensus, want die wil verdeeldheid zaaien binnen ons rijk.
 SENSUS: Dat is onzin, Kapitein!
 LISA LISA: De heibel is begonnen toen Sensus hier aankwam.
 SENSUS: Gij kunt mij niet hebben omdat ik geen lid wil worden van uwe vakbond!

(Brain imiteert een achteloos schepsel)

SENSUS: Wat zegt Brain...?
 DUXI: Dat gij een onnozel trut zijt...!

(Sensus wil op Brain stuike, maar wordt tegengehouden)

LISA LISA: (kwaad tot Sensus) Ik wil dat ge met uw handen van Brain blijft!
 LUCAS LUCAS: En ik wil dat de rust hier weerkeert. Gedaan met kaarten, maar ook gedaan met feesten!
 DUXI: (valt uit de lucht) Hoe...? En ik heb voor morgen een playback-wedstrijd georganiseerd!
 LUCAS LUCAS: Schrappen...!
 DUXI: En voor overmorgen een pensenkermis.
 LUCAS LUCAS: Schrappen...!
 DUXI: En volgende week is 't kampioenschap wipschieten!
 LUCAS LUCAS: Schrappen, allemaal schrappen...! Vanaf nu wordt hier enkel nog gewerkt!

(Einde BBQ. Iedereen is teleurgesteld)

LUCAS LUCAS: Ruim de boel hier maar op. Iedereen moet straks paraat zijn.

(Alles, zelfs de BBQ, wordt naar buiten gekieperd door Duxi, Rodo en Brain)

LUCAS LUCAS: Wat doet ge nu met die barbecue...?
 DUXI: Als we niet mogen feesten dan hebben we onze barbecue ook niet meer nodig.
 RODO: (op rijm)
 Speelt ge nu trompet of met de fluit
 alles wat erin zit moet er ook weer uit.
 LUCAS LUCAS: (tot Rodo) Als onze Man morgen met aambeien zit dat zijt gij verantwoordelijk hé.
 RODO: Daar hebben we White toch voor.
 WHITE: (morrend) Zèg, ik doe hier niet alles hé!
 RODO: Zijt gij daar te schoon voor, eikel...?

(Achter de rug van Lucas Lucas plant Rodo haar voet op die van White)

WHITE: (pijncreet) Aaaaauwwwhhh...!

LUCAS LUCAS: Wat scheelt er, White?

WHITE: (verzint snel) Euh..., ik zit met eksterogen aan m'n voeten.

DUXI: Ja, aan uw oren zult ge geen eksterogen krijgen hé.

LUCAS LUCAS: Allé, iedereen terug aan 't werk. De speeltijd is voorbij. Hoe ver staan we met onze vriend in de kamer?

DE MAN EET NOG STEEDS TUSSENDOOR.

LISA LISA: Onze Man moet ophouden met eten want Corporis is er niet om al dat eten te pletten.

LUCAS LUCAS: Dan moet iemand anders het werk van Corporis overnemen. Duxi gij...!

DUXI: (kordaat) Oh nee, dat is mijn job niet. Ik ben hier alleen verantwoordelijk voor de klieren.

LUCAS LUCAS: (luid) Duxi, gij MOET het overnemen...! Bevel is bevel!

DUXI: Dan zal het daar rap gedaan zijn met eten.

(In plaats van het eten te pletten gooit Duxi de stukken piepschuim terug langswaar ze binnen gekomen zijn)

DE MAN VERSLIKT ZICH. DE VROUW SLAAT WEER OP ZIJN RUG.

(We horen oorverdovende schokken in het lichaam, elke keer de Vrouw op de Man z'n rug klopt. Iedereen moet zich weer vastklampen. Duxi en Rodo vallen tegen de grond. De schokken houden op. White wil Rodo overeind helpen, maar Rodo wijst zijn hulp af en duwt hem brutaal opzij. White gepikeerd af)

DUXI: (stil tot Rodo) Van White gaat ge de eerste dagen geen last meer hebben. Zijn gezicht zag zo rood als een kalkoen.

RODO: Hij zal voor mij nog op z'n knieën kruipen. Geen medelijden met venten die de stoere willen uithangen.

LUCAS LUCAS: Duxi, hebt gij graag een rapport aan uw been? Waarom gooit gij dat eten terug in de keel?

DUXI: En verleden week zegt ge ons dat we moeten rekening houden met onze Man z'n overgewicht.

LUCAS LUCAS: Niet in het bijzijn van die Vrouw! Vandaag hebben we maar één doel voor ogen, en dat is... die Vrouw veroveren!

DE VROUW VERTELT DE MAN IETS.

RODO: (ad Man en Vrouw) Pssst..., de Vrouw is aan 't praten.

LISA LISA: Waarover gaat het gesprek, Sensus?

SENSUS: Ze vertelt een grapje.

RODO: Welk...?

SENSUS: Iets over een olifant en een muis.

LUCAS LUCAS: Okee, dan moet de Man lachen hé.

RODO: Maar die grap kennen we al, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Hij MOET lachen, al is die grap zo afgezaagd als de straat.

DUXI: En "hoe" wilt ge dat onze Man lacht?

LUCAS LUCAS: Wat hebt ge allemaal?

(Duxi laat verschillende soorten lachjes horen van giechelen, proesten tot bulderen)

LUCAS LUCAS: Die laatste was goed.

DUXI: Okee Kapitein.

DE MAN LACHT BULDEREND.

DUXI: Met zo'n flauwe grap moet ik niet lachen.

LUCAS LUCAS: Duxi, GIJ moet niet lachen, ONZE MAN moet lachen!

DUXI: Maar allé Kapitein, die vrouw gaat denken dat er nen hoek af is.

DE MAN LACHT, HOUDT PLOTS OP EN LACHT DAN OPNIEUW.

LUCAS LUCAS: Waarom lacht die niet gewoon...?

(Brain tracht Lucas Lucas iets duidelijk te maken)

SENSUS: (denigrerend ad Brain) Plezant hé, als de verantwoordelijke aan het mengpaneel doofstom is.

LISA LISA: Brain is zo slim als de rest hier allemaal samen.

LUCAS LUCAS: (tot Lisa Lisa) Wat zegt Brain...?

LISA LISA: Er is een los contact aan het mengpaneel.

LUCAS LUCAS: Okee, volgende week iedereen op post voor een revisie van ons mengpaneel.

(Algemeen gemor)

RODO: Zèèèg, dat worden weeral overuren.

LUCAS LUCAS: En ik wil gene commentaar...! (vervolgt luid als hij zich even omkeert) En ook niet achter mijne rug!

RODO: (ontkent in alle toonaarden) Maar ik heb niks ge....

LUCAS LUCAS: (onderbreekt) Rodo, ik weet dat gij kampioen zijt in 't roddelen. (tot allen) Onze Man moet méér wijn drinken, dus uitschenken en drinken!

DE MAN SCHENKT UIT EN DRINKT.

(Een overvloed aan rode vloeistof komt binnen in de maag. Brain tikt Lisa Lisa aan en wijst naar een van de knopjes op het mengpaneel)

LISA LISA: Er komt te veel druk in de maag, Kapitein!

LUCAS LUCAS: Dan moet hij een boer laten!

DE MAN LAAT EEN LUIDE BOER.

LISA LISA: (ad mengpaneel) Er komt nu ook druk op de blaas.

LUCAS LUCAS: Dan moet hij gaan plassen!

LISA LISA: Hij wil niet, kijk zelf maar!

DE MAN ZIT NERVEUS OP Z'N STOEL EN PERST DE BENEN DICHT TEGEN ELKAAR.

LISA LISA: Ziet ge niet dat hij z'n billen tegen elkaar perst.

LUCAS LUCAS: Geen probleem, de druk op de blaas verhogen!

LISA LISA: Nog méér druk geven wordt gevaarlijk voor de nieren hé.

LUCAS LUCAS: Verhogen...! Onze Man moet doen wat wij zeggen, en niet omgekeerd!

UITEINDELIJK VERLAAT DE MAN DE KAMER MET DICHTGEKNEPEN BENEN.

SENSUS: Eindelijk gaat hij z'n kraantje openzetten.

DE VROUW SCHMINKT ZICH SNEL WAT BIJ IN EEN SPIEGELTJE UIT HAAR HANDTAS.

LUCAS LUCAS: (treiterend tot Lisa Lisa, ad Vrouw) Een vrouw is toch een ijdel schepsel hé.

LISA LISA: Ja, omdat de mannen het zo willen.

LUCAS LUCAS: (ontwijkt onderwerp) Waar blijft onze Man? Hij mag terugkomen!

DUXI: Dat gaat niet.

LUCAS LUCAS: Waarom niet?

DUXI: Het ding hangt nog uit z'n broek. Hij moet eerst nog afschudden. (met de hulp van z'n walkie-talkie) Okee, 't is gebeurd.

DE MAN KOMT TERUG BINNEN, MAAR Z'N GULP STAAT NOG OPEN.

RODO: (luid) Stop...! Stop...!

LUCAS LUCAS: Wat is er nu weer...?

RODO: Zijn gulp staat nog open!

LUCAS LUCAS: Direct sluiten! Nu...!

DE MAN SLUIT Z'N GULP EN ZET ZICH TERUG AAN TAFEL BIJ DE VROUW DIE ONDERTUSSEN HAAR SPIEGELTJE TERUG IN HAAR HANDTAS HEEFT GESTOPT.

LUCAS LUCAS: Dergelijke fouten mogen toch niet gemaakt worden. Het zou spijtig zijn als deze relatie moest afspringen door zo'n stomme fout.

DUXI: (speels op rijm)

Wiegen wiegen, altijd maar wiegen,
voor ge 't weet is de vogel gaan vliegen!

LUCAS LUCAS: En hou op met die flauwe zever!

RODO: Zèg, we mogen toch al eens lachen zeker.

LUCAS LUCAS: Nee, er mag niet gelachen worden! Ik EIS opperste concentratie

van iedereen! En als dat niet lukt dan hoort ge hier niet thuis!
 LISA LISA: (als Brain haar in paniek weer aantikt) Hola, er komt druk op de darmen! Onze Man moet een windje laten.
 LUCAS LUCAS: Niet in 't bijzijn van die Vrouw hé.
 DUXI: Wat dan...?
 LUCAS LUCAS: Afknijpen.
 DUXI: Dat zou ik niet doen, Kapitein.
 LUCAS LUCAS: Waarom niet?
 DUXI: Dat heeft hij nog eens gedaan en toen heeft hij bijna de darmen uit z'n lijf gesch...
 LUCAS LUCAS: (onderbreekt) Okee okee, stiekem dan. Laat hem z'n achterwerk eventjes van z'n stoel lichten! Ik wil geen geluid hé! Die Vrouw mag niks merken.

DE MAN LICHT STIEKEM Z'N ACHTERWERK VAN DE STOEL.

LUCAS LUCAS: Ja, laat 'm nu maar ontsnappen!

WE ZIEN AAN DE MIMIEK VAN DE MAN DAT HET GAS ONTSNAPT IS.

LUCAS LUCAS: Okee, de vrouw heeft niks gemerkt. Dat is goed werk.
 LISA LISA: Het is toch de bedoeling dat de Man verliefd wordt op die Vrouw?
 LUCAS LUCAS: Natuurlijk.
 LISA LISA: Hoe gaat ge dat doen?
 RODO: Geef onze Man wat kriebels in z'n buik!
 SENSUS: Hoe...?
 LISA LISA: Duxi, wrijf eens met de plumeau tegen de buikwand!

(Duxi wrijft met een plumeau tegen de wand)

DUXI: (speels) Kiele kiele kiele...!

DE MAN KIJKT PLOTS VERLIEFD NAAR DE VROUW.

LISA LISA: Het is gelukt. (legt haar hoofd ondertussen op de schouders van Lucas Lucas) Kijk eens aan, hij is stapel van haar.
 LUCAS LUCAS: (verplaatst zich even) Onze Man moet méér wijn drinken.
 LISA LISA: Maar ge gaat hem nog dronken maken, en die Vrouw ook.
 LUCAS LUCAS: Dat is de bedoeling, tiens. Onder invloed durven ze meer.
 RODO: Dan moet 'm seffens terug z'n patatten gaan afgieten.
 DUXI: En dan gaat 'm straks ook in de problemen komen als hij moet wippen!
 LUCAS LUCAS: (nors) Wijn uitschenken en uitdrinken...!

(Voor iemand dit bevel uitvoert richten alle blikken zich naar Lisa Lisa)

LISA LISA: (weigert) Niks van...! Gedaan met wijn te drinken!
 LUCAS LUCAS: (luid) Ik wil wijn...!
 LISA LISA: (even luid) En ik wil géén wijn...!
 LUCAS LUCAS: Gij weigert mijn bevelen...? Iedereen gehoorzaamt hier, zelfs gij,

assistente Lisa Lisa...!

(Ondertussen komt White binnen op de achtergrond)

LISA LISA: (haalt zwaar uit naar Lucas Lucas en dreigt met haar vinger) Als jij nog ene keer zo hard tegen mij roept dan zullen we de riem er eens afleggen...! En dan kunt gij met uw lichaam doen wat ge wilt! Verstaan, bullebak dat ge daar staat...!

LUCAS LUCAS: Haha, gij gaat mij niet bang maken, madammeke van de vakbond!

LISA LISA: Oh nee...? Ik zou nog niet durven zeker! Een wilde staking is hier op één twee drie geregeld!

RODO: En ik wil dat we terug mogen kaarten!

DUXI: En ik wil dat we terug mogen feesten!

(Brain mummelt ook iets)

SENSUS: Wat zegt Brain...?

DUXI: Dat de Kapitein voor zijn part den boom in kan...!

WHITE: (mengt zich) Ik zou durven voorstellen dat...

RODO: (onderbreekt) En gij moet uw bakkes houden, slijmbal...!

LUCAS LUCAS: Hier gaan slachtoffers vallen hé! Beseft ge wel dat op muiterij de doodstraf staat!

LISA LISA: Weet ge waar gij uw straf kunt steken...? Daar waar de zon niet schijnt...!

(Lucas Lucas dreigt te ontploffen van woede)

LISA LISA: (door haar walkie-talkie) Lisa Lisa hier. Aan alle manschappen die bij de vakbond zijn aangesloten, vanaf nu tot nader order werken alle organen nog op halve kracht!

(Brain duwt enthousiast een groot aantal toetsen in op het mengpaneel)

LUCAS LUCAS: Denk aan het hart hé...!

LISA LISA: (door haar walkie-talkie) Met alle organen bedoel ik ook het hart! Bevel onmiddellijk uitvoeren!

LUCAS LUCAS: Zijt gij zot...!

DUXI: (tot Rodo) Eindelijk wat ambiance in de keet!

LUCAS LUCAS: Duxi, verhoog het hartritme onmiddellijk!

DUXI: Ge kunt ze kussen!

LUCAS LUCAS: Rodo gij...!

RODO: (vervolgt) ...En die van mij ook!

(Rodo en Duxi genieten van de situatie)

LISA LISA: Brain, geef ons het geluid van het hart eens!

(We horen even het geluid van een hart dat trager en trager gaat kloppen)

DE MAN VOELT AAN Z'N HART. HIJ BEGINT TE ZWETEN EN VOELT ZICH DUIDELIJK NIET LEKKER IN Z'N VEL. DE VROUW ONTFERMT ZICH OVER HEM. ONDERTUSSEN LEGT DE MAN ZICH MISSELIJK OP DE SOFA.

SENSUS: Kapitein, ik vrees dat we onze Man gaan kwijtspelen als er niet dringend iets gebeurt!

RODO: (speels op rijm)
Stopt het hart eenmaal met kloppen
dan is de rest ook naar de knoppen.

LUCAS LUCAS: Is dat nu eindelijk gedaan met die onnozele praat!

DUXI: (speels op rijm)
Wilt ge dat wij goed werk leveren
stop dan eerst zelf met zeveren!

LUCAS LUCAS: Nog één woord en ik executeer u eigenhandig!

LISA LISA: (tot allen) Wie achter mij staat, volg mij...!

(Duxi, Rodo en Brain volgen Lisa Lisa)

LUCAS LUCAS: Brain, gij moogt uwe post niet verlaten...!

(Maar Brain steekt obsceen de middelvinger op)

LUCAS LUCAS: Duxi, ruim die zitkussens op!

DUXI: Doe het zelf, lawaaimaker...!

(Duxi, Rodo en Brain samen met Lisa Lisa af)

LUCAS LUCAS: (vloekt alle duivels uit de hel) Verdomme, verdomme, verdomme hé...!

WHITE: Tegen een aktie als deze kunnen we niks beginnen, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Sensus, laat mij en White eens even alleen!

SENSUS: Okee Kapitein. (af)

WHITE: Dit kunnen we toch niet ongestraft laten gebeuren!

LUCAS LUCAS: Alleen kunnen wij niks doen.

WHITE: Maar ik sta achter u, Kapitein. En Sensus ook.

LUCAS LUCAS: Een situatie als deze bekommt ge enkel door een sterke vakbond. Ik had het nooit zo ver mogen laten komen, en die vakbond meteen moeten opdoeken.

WHITE: Waarom is Lisa Lisa vandaag zo humeurig tegen u? Anders volgt ze uw bevelen blindelings op.

LUCAS LUCAS: Och White, dat is een lang verhaal. Lisa Lisa heeft een oogje op mij, maar ik wimpel haar steeds af.

WHITE: Ik zit in hetzelfde schuitje met Rodo. Misschien heeft het wel iets te maken met... (maakt gebaartje richting Man en Vrouw) ...en roept dat bij hen ook van die gevoelens op.

LUCAS LUCAS: Hebt gij daar last van?

WHITE: Nee.

LUCAS LUCAS: En ik ook niet. Waarom zij dan wel...? Ge weet zelf ook dat hier

geen plaats is voor romantiek. Maar zo iets snapt een vrouw niet. Het is in de eerste plaats onze plicht om het lichaam te verdedigen, en niet om verliefd te worden.

WHITE: Hoe kunnen we dit probleem dan oplossen?

LUCAS LUCAS: Als Lisa Lisa niet wil wijken dan ben ik verplicht om u binnenkort aan te stellen als mijn nieuwe assistent.

WHITE: Een aktie als deze heb ik de vakbond nog nooit zien doen.

LUCAS LUCAS: Jamaar, als het hart binnen de tien minuten niet sneller gaat pompen dan is 't gedaan hé!

(heeft plots een idee, dan door z'n walkie-talkie)

Corporis, als verantwoordelijke van de organen eis ik van u dat het hart weer op z'n normale ritme gaat pompen! - - - Hallo..., hallo....! Verdomme toch hé!

WHITE: Wat antwoordt Corporis?

LUCAS LUCAS: Ge kunt de pot op, zegt ze!

(Lisa Lisa komt terug binnen)

LISA LISA: (pesterig) Al van gedacht veranderd, Kapitein...?

LUCAS LUCAS: Ik wil enkel praten als ge het hart weer z'n normale ritme teruggeeft.

LISA LISA: Okee, maar de rest van het lichaam blijft op halve kracht draaien, de werking van de dunne darm wordt verdubbeld en de dikke darm wordt helemaal stilgelegd!

WHITE: Dat gaat ge onze Man toch niet aandoen zeker, Lisa Lisa!

LISA LISA: Oh nee? Dat zullen we wel eens zien dan!

(door haar walkie-talkie)

Lisa Lisa hier. Het hart terug op z'n normale ritme brengen, de functie van de dikke darm verdubbelen en de dunne darm helemaal stilleggen. Onmiddellijk uitvoeren!

LUCAS LUCAS: Maar dan gaat onze Man straks ontploffen!

LISA LISA: Zorg maar dat gij niet ontploft...! (af)

(Lucas Lucas zit met de handen in het haar. White kan even z'n lach niet onderdrukken. Lucas Lucas merkt dat)

LUCAS LUCAS: (streng) Gij gaat mij toch ook niet uitlachen, hé White...?

WHITE: (tracht zich nog in te houden) Neenee Kapitein, ik zou niet durven. (schaterlacht plots) Sorry Kapitein.

LUCAS LUCAS: Ja, doe gij ook maar mee met dat krapuul van werkvolk! Lach mij ook maar uit, ja. Maar ik verfoei u allemaal. Niemand van u is het waard onder mijn leiding te dienen! Niemand...!

WHITE: Sorry Kapitein.

LUCAS LUCAS: Gij stelt mij zwaar teleur, White.

(Lucas Lucas, wit van woede, wil af maar hij struikelt over de zitkussens. Dat is olie op vuur voor White die zich nu helemaal te pletter lacht)

DERDE TAFEREEL (BIJ UITGANG ENDELDARM)

DE MAN LIGT NOG STEEDS DOODZIEK OP DE SOFA. DE VROUW SOIGNEERT HEM.

(El Pipo vult enkele identieke rugzakjes met een blikje cola, zaklamp, zakdoek, etc. White reinigt z'n wapen. Als El Pipo even opkijkt naar Brain aan het mengpaneel wuift Brain liefjes met haar handje. El Pipo glimlacht onwennig en werkt verder. Brain tot bij El Pipo. Ze toont vijf vingers, voelt aan haar elleboog en daarna aan haar borsten)

EL PIPO: (tot White) Wat zegt Brain?

WHITE: Ze wil met u een afspraak maken om vijf uur op de hoek van de melkerij.

(Nu maakt White een komisch gebaartje naar Brain)

EL PIPO: (tot White) En wat antwoordt gij nu?

WHITE: Dat ik wel zal komen omdat gij geen tijd hebt.

(Brain tracht El Pipo uit te leggen dat ze even naar toilet moet)

EL PIPO: Moet gij naar 't toilet?

(Brain bevestigt)

EL PIPO: Okee, ik zal het hier wel even in de gaten houden.

(Brain af)

EL PIPO: White, is u ook al opgevallen dat Brain tegen mij de laatste tijd zo raar doet?

WHITE: Ze doen hier allemaal raar de laatste tijd.

(Rodo komt binnen. Rodo en White gunnen elkaar geen blik)

WHITE: (krijgt toch wroeging) Wel Rodo, ik geef toe... dat ik de laatste tijd euh... (dan aarzelend) Misschien... misschien ben ik wel euh... Maar ge moet mij ook trachten te begrijpen.

RODO: (speelt er mee) Tiens, zitten er nu ook al vogels in het lichaam van onze Man...? Hebt gij iets gezegd, El Pipo?

EL PIPO: Nee.

RODO: Wat zou dat geluid dan kunnen zijn?

WHITE: (vervolgt) Rodo, ik wil u mijn excuses aanbieden.

RODO: (gespeeld) Daar se, 't begint weer...!

WHITE: (nijdig) Okee, als ge dan toch niet wilt luisteren. (reinigt verder z'n wapen)

(Rodo zal nu trachten om White uit z'n pijp te lokken door aan te pappen met El Pipo. Maar die begrijpt er geen snars van en vermoedt dat Rodo hem ècht het hof wil maken)

RODO: (liefjes tot El Pipo) Wat zijt gij aan 't doen?

EL PIPO: Als verantwoordelijke van de voortplanting maak ik de knapzakjes gereed voor de zaadcellen, tegen dat ze moeten vertrekken.

RODO: Wil ik u even helpen?

EL PIPO: Dat is erg lief van u, maar het hoeft niet.

RODO: Mag ik naast u gaan zitten, El Pipo?

EL PIPO: Ja, waarom ook niet.

RODO: (streelt de wang van El Pipo) Zèg, beseft gij wel dat gij ne leuke boy zijt?

EL PIPO: (verwonderd) Dat is ook de eerste keer dat iemand zoiets tegen mij zegt. Meestal zeggen ze van de zaadcellen dat wij op dikkopjes lijken.

WHITE: (tot Rodo) Ge kunt mij misschien komen helpen?

RODO: (grimmig) Daar denk ik nog niet aan!

WHITE: (geeft zich over) Okee Rodo, ik had het zo echt niet bedoeld. Ik wou u niet kwetsen.

RODO: Och, laat me gerust, Rambo...! (liefjes tot El Pipo) Mag ik m'n hand rond u leggen?

EL PIPO: (wantrouwig) Mankeert gij iets...?

WHITE: (vervolgt tot Rodo) Staken haalt niks uit.

RODO: Dat zullen we dan wel eens zien! Lucas Lucas zal breken of barsten...!

EL PIPO: (tot Rodo) Mag ik MIJN hand eens rond u leggen?

RODO: Natuurlijk loverboy.

(El Pipo legt z'n hand om de lende van Rodo)

RODO: Legt ge uw hand niet liever vooraan? (presenteert haar buste)

EL PIPO: (deinst terug) Nee, dat durf ik niet...!

RODO: Doe niet zo kinderachtig, El Pipo. Uw ogen flikkeren van de goesting.

WHITE: (kan het niet meer aanzien) Rodo...?

RODO: Ja White.

WHITE: (aarzelend) Ik euh..., ik euh...

RODO: (onderbreekt) Zeg maar gewoon dat ge niet graag hebt dat El Pipo met z'n handen aan m'n lijf zit!

WHITE: Ja, dat klopt. Dat heb ik niet graag.

RODO: (wil White echt de boom injagen, presenteert haar buste opnieuw aan El Pipo) Allé, voel maar ne keer!

WHITE: (dreigend tot El Pipo als die toch een bange poging wil ondernemen) Durf er niet aankomen hé...!

RODO: (tot White) Van wie zijn die? Van u of van mij...? (tot El Pipo) Hier..., vastpakken...! En knijp er maar eens goed in...!

EL PIPO: (sluit z'n ogen reeds en steekt voorzichtig z'n handen uit, maar krijgt de daver om het lijf) Ooooh, als ik dat maar overleef!

(Net nu komt Preco binnen met een dichtgebonden zak. Hij legt die zak op El Pipo's uitgestoken handen. El Pipo opent de ogen maar blijft verbaasd met de zak in z'n armen staan)

PRECO: (tot White en Rodo) Zèg, daar moet verandering komen of er gaat daar iets gebeuren! Ik ben verantwoordelijk voor de stofwisseling hé. De dikke

darm zwelt op gelijk een regenpijp die elk ogenblik uiteen kan spatten! Als die straks ontploft dan ben ik de pist in! Ik ben daar net eens gepasseerd. Mest, mest, overal mest...! Zelfs den appendix zat vol, maar dat heb ik intussen al opgeruimd.

EL PIPO: Kom niet met die stinkende rommel naar hier, hé Preco!

PRECO: Die is al hier?

EL PIPO: Waar dan?

PRECO: In de zak die gij in uw handen hebt...!

EL PIPO: Preco, gij smeerlap...! (gooit de zak meteen door de uitgang naar buiten)

PRECO: (vervolgt) Ik wil maar zeggen dat het zó niet kan blijven duren.

RODO: Staken is staken en daarmee basta!

(Duxi komt binnen)

DUXI: (speels op rijm tot Rodo)

Als het hooi is in de schuur

zit het wijf bij de buur.

(loert naar het koppel in de kamer)

Hoe is 't met onze patiënt? Amaai, die ziet er slecht uit! Ik zal onze Man eens wat laten zweten, dan kan hij wat stoom aflaten.

WHITE: Duxi, maak het alstublieft niet erger dan het al is!

DUXI: (door walkie-talkie) Aan alle zweetklieren, geef maar katoen, hé mannen! Ge moet niet op een druppelke zweet kijken...!

DE MAN BEGINT NU HEEL ERG TE ZWETEN. DE VROUW DROOGT ZIJN BEZWEET GELAAT MET EEN HANDDOEK EN WRINGT DE KLETSNATTE HANDDOEK DAARNA UIT.

DUXI: (door walkie-talkie) Wat gas terugnemen, mannen. Straks staat onze Man nog droog.

(Lisa Lisa komt binnen)

LISA LISA: Waar zit Brain?

EL PIPO: Die moest even naar 't toilet.

LISA LISA: Voor de rest alles in orde hier?

RODO: Hier wel, maar dààr... (wijst ad Man) ...is het iets minder goed.

LISA LISA: (door haar walkie-talkie) Lisa Lisa hier. Alle stakers onmiddellijk verzamelen in het zenuwcentrum!

(Langs alle kanten duiken ze op. Enkel Lucas Lucas en Sensus zijn nu afwezig)

LISA LISA: (speech) Zoals iedereen weet ligt de functie van de dikke darm stil en werkt de dunne darm op 200%, met als gevolg dat er weldra iets kan...

DUXI: (onderbreekt) Even zwijgen alstublieft, eerst moet White hier verdwijnen!

RODO: Waarom?

DUXI: Omdat hij niet bij onze vakbond is, tiens!

WHITE: Ge wilt toch de dood van onze Man niet op uw geweten zeker?

DUXI: Trap het af of ik bijt in uw knie...!

RODO: Maar misschien weet White wel een oplossing.

DUXI: Allé Rodo, gaat gij overlopen? Eerst wimpelt White u af en nu gaat ge hem achterna lopen alsof er chocola aan z'n kont hangt.

RODO: Ge hebt gelijk, Duxi. (met gebaartje) White, ge kunt vertrekken!

WHITE: Wacht maar, mijn tijd komt nog wel. (grommend af)

NERVUS: Ik zal de wacht houden. (zet zich bij de ingang)

LISA LISA: (speech) We geven ons niet over! Nu staken we voort tot Lucas Lucas toegeeft. We worden hier al jaren onderdrukt en nu is onze emmer overgelopen!

CORPORIS: Wij moeten altijd maar werken. En vergeet niet dat ik een ziekte heb hé. Ge moet het maar doen, terwijl ik normaal thuis in mijne zetel moest liggen met mijne kwaal.

RODO: Corporis, kunt ge nu eens eindelijk zeggen wat voor ziekte gij hebt?

CORPORIS: Ik durf niet, want ge gaat allemaal achterover vallen van 't verschieten!

LISA LISA: Zeg het nu, Corporis!

CORPORIS: (neemt een aanloop, dan luid) Ik heb PLATVOETEN...!!

(Algemeen gelach)

LISA LISA: (zuchtend) Ander onderwerp graag.

PRECO: Het wordt hoogtijd dat we die ambetante Sensus eens een flinke loer draaien.

DUXI: Ik heb een idee! In samenspraak met Brain zal onze Man doof worden, alhoewel er in werkelijkheid niks aan de hand is. Als verantwoordelijke voor de zintuigen zal Sensus gegarandeerd stommititeiten doen!

NERVUS: Pssst..., zwijgen! Daar komt iemand...!

(Sensus komt binnen. Het gesprek valt stil)

SENSUS: Het is hier zo stil...?

RODO: Als er ratten aanwezig zijn dan moet het stil zijn.

SENSUS: Ik een rat...?

DUXI: Ja, als gij niet mee staakt dan zijt gij een grote rat! Eentje met zo'n bakkes, zo'n poten en zone lange staart! En denk er aan, ratten hebben vrienden maar nog veel meer vijanden.

PRECO: Sensus, gij zijt een grote klikspaan!

CORPORIS: (vervolgt) En wij houden niet van klikspanen...!

NERVUS: (vervolgt) Hier gaat gij nog jaren voor boeten!

EL PIPO: (vervolgt) Gij kent Lucas Lucas nog niet. Eerst zijt ge z'n beste vriend en binnenkort zijne slaaf.

CORPORIS: Lucas Lucas is een èchte slavendrijver!

SENSUS: Dat geloof ik niet.

RODO: Wacht maar tot uw ogen eindelijk opengaan!

(Sensus steekt een sigaret op)

NERVUS: (verwonderd) Wat doet gij nu...?

SENSUS: Een sigaretje roken. Waarom?

RODO: Onmiddellijk ophouden alstublieft!

LISA LISA: Hier mag zeker niet gerookt worden!

SENSUS: Wat maakt nu één sigaretje?

CORPORIS: Het is kermis als Lucas Lucas dat merkt!

SENSUS: Ge houdt mij voor 't lapke hé. Ge wilt mij alleen maar bang maken. Maar daar trap ik niet in, oh nee! Dan kent ge mij nog niet...!

(Brain tracht, gespeeld in paniek, iets te zeggen)

SENSUS: Wat zegt Brain...?

DUXI: Dat onze Man zijn gehoor verliest!

(Iedereen zit mee in het complot en speelt het spel mee)

RODO: Sensus, gij zijt verantwoordelijk voor de zintuigen! Doe daar iets aan!

SENSUS: Hoe kan dat nu zo plots?

CORPORIS: (gespeeld) Misschien ligt dat aan het hart.

NERVUS: (gespeeld) Natuurlijk, wij hebben dat ritme te ver laten zakken.

SENSUS: Ik zal eens even controleren. (door walkie-talkie) Sensus hier. Hoe staat het met de decibels? - - - (tot de aanwezigen) Mijn werkkrachten zeggen dat er niks aan de hand is.

LISA LISA: Maar allé Sensus, onze Man wordt potdoof...!

SENSUS: (trapt er blindelings in) Tiens...! Dan zullen we daar eens snel iets aan veranderen. (door walkie-talkie) Sensus hier. Zet het gehoor op maximale gevoeligheid! (tot Brain) Laat eens horen wat onze Man nu opvangt!

PLOTS HOREN WE EVEN HEEL LUIDRUCHTIG HET GELUID VAN EEN PIEPENDE MUIS.

SENSUS: (verbaasd) Wat is dat...?

RODO: (gespeeld) Het lijkt wel of hij muizen op zijne zolder heeft!

WE HOREN VERVOLGENS EVEN HET GELUID VAN OPBORRELEND WATER.

SENSUS: (nog meer verbaasd) En wat is dat...?

PRECO: (gespeeld) Hij heeft precies ook water in zijne kelder!

ALS DE VROUW ZICH EVEN BEWEEGT OP DE SOFA HOREN WE EEN OORVERDOVEND KRAKEND GELUID.

SENSUS: Wat is dat...?

EL PIPO: Dat is de Vrouw die zich beweegt!

SENSUS: Hoe...? Maar dan hebt ge mij een loer gedraaid.

CORPORIS: (met binnenpretjes) Wees maar zeker, haha.

SENSUS: (kwaad) Stelletje debielen...!

(Algemeen gelach)

DUXI: (speels op rijm)
Er staat geschreven heel beknopt
iedereen wordt vroeg of laat gefopt!

DE MAN HOUDT NU DE BEIDE HANDEN AAN Z'N OREN EN DREIGT PLOTS GEK TE WORDEN VAN HET LAWAAI IN Z'N OREN. DE VROUW DREIGT ER VANDOOR TE GAAN.

(Plots alarm. Lucas Lucas en White komen binnen gesneld)

LUCAS LUCAS: Wat is hier gaande...?
DUXI: Sensus heeft het gehoor van onze Man op "overgevoelig" gezet, Kapitein.
LUCAS LUCAS: Waarom doet gij zoiets, Sensus...?
SENSUS: Omdat ze mij een loer gedraaid hebben, Kapitein.
ALLEN: (gespeeld) Héla héla, niet overdrijven hé!
LUCAS LUCAS: Dat wordt een flink rapport aan uw been, Sensus!

(De scheve situatie wordt onmiddellijk gecorrigeerd door Brain aan het mengpaneel)

LUCAS LUCAS: (geeft Sensus een flinke uitbrander) Het is de eerste keer in tien jaar dan onze Man de moed heeft om een vrouw te inviteren, en dan gaat gij dat naar de vaantjes helpen...!
RODO: (vervolgt tot Sensus) Als die Vrouw weggaat dan moeten we misschien nog eens tien jaar wachten!

(El Pipo snuift in de lucht. Nu snuift ook Lucas Lucas in de lucht, waarna iedereen behalve Sensus de neus ophaalt)

LUCAS LUCAS: Is dat rook...? Wie heeft hier gerookt...?

(Iedereen wijst Sensus aan als de dader)

LUCAS LUCAS: Is dat waar, Sensus...?
SENSUS: (bekent) Ja Kapitein.
LUCAS LUCAS: (in paniek tot allen) Die rook moet onmiddellijk uit de Man z'n lijf!
PRECO: Toch niet langs hier, want we zitten bij het uiteinde van den endeldarm!
DUXI: Straks gaat die Vrouw nog denken dat de Space-shuttle gaat opstijgen!
LUCAS LUCAS: Het kan me niet schelen langs waar, maar al de rook MOET uit het lichaam, al is dat langs z'n oren.
SENSUS: Kan dat...?
CORPORIS: Hier kan alles, kijk maar!
LUCAS LUCAS: Brain, zet alle luchtkanonnen eens op volle kracht open!

(Brain duwt enkele toetsen in. We horen even het geluid van draaiende motoren)

ER VLIEGT PLOTS ROOK UIT DE MAN Z'N BEIDE OREN. (DIT IS TE REALISEREN MET DE HULP VAN EEN T-DARMPJE WAARVAN DE

TWEE UITGANGEN NAAR Z'N BEIDE OREN WIJZEN).

NERVUS: Oef, het is gelukt!

SENSUS: Nogmaals sorry, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Dat is niet erg, ge zijt toch ontslagen...!

SENSUS: (verontwaardigd) Ontslagen...? Ik...? Maar..., maar...

LUCAS LUCAS: (onderbreekt) Dit is een zware beroepsfout, Sensus!

SENSUS: Maar ik heb thuis een partner en twee kinderen die ik moet eten geven.
Het is een ramp als ik zonder werk val!

LUCAS LUCAS: Daar had ge vroeger moeten aan denken.

EL PIPO: (stoot Sensus aan) Geloof ge nu dat Lucas Lucas geen hart heeft...?

LUCAS LUCAS: (tot allen) En wordt hier niet meer gewerkt?

LISA LISA: Nee! Het is algemene staking...!

LUCAS LUCAS: Is dat probleem nog altijd niet opgelost?

LISA LISA: Nee, want GIJ zijt ons probleem...!

LUCAS LUCAS: Okee, iedereen is ontslagen!

LISA LISA: Gaat gij dan al het werk zelf doen?

RODO: Dat wil ik zien... (ad Lucas Lucas) ...hij heeft z'n handen nog nooit vuil gemaakt!

LUCAS LUCAS: Ik werkte hier al toen de helft van u nog niet geboren was. (tot allen) Ik geef u nog een allerlaatste kans! Wie wil er nog verder staken? Ik wil een antwoord, NU...!

DUXI: (tot de aanwezigen) Alle stakers komen bij mij staan!

(Lucas Lucas en White blijven alleen aan de kant staan. De rest schaart zich achter Duxi)

CORPORIS: (jennend) Ge zijt met niet veel.

DUXI: (tergend) Zelfs nog te weinig om te kaarten.

(Ook White sluit zich nu aan bij de stakers)

EL PIPO: En nu nog met minder!

RODO: (opgewekt blij om de keuze van White) Bedankt White, dat doet me enorm plezier.

LUCAS LUCAS: (grimmig tot White) Nu verschiet ik van u, White!

WHITE: Kapitein, gij zijt verkeerd bezig. Gij behandelt uw volk als slaven. GIJ zijt het die hier steeds de sfeer verpest.

RODO: (met schouderklopje) Dat is goed gezegd, jongen.

LUCAS LUCAS: Kom terug White, dan maak ik van u mijn nieuwe assistent!

WHITE: "Gelukkig zijn" is mij méér waard dan een titel!

RODO: (valt nu echt voor White) Ooooh, ik wist niet dat gij zo lief kon zijn.

WHITE: Oh nee...? En wat is dit dan...? (kust Rodo hevig op de mond zodat zij bijna zonder lucht valt)

RODO: (helemaal van slag, springt dansend rond) Hij heeft mij gekust..., hij heeft mij gekust...!

DUXI: (op rijm)

Ze krijgt ene knuffel en een natte kus
volgens mij is zij al blij met een dooie mus.

(Rodo trekt haar T-shirt uit en gooit die prompt in het gelaat van Lucas Lucas)

LUCAS LUCAS: Wat doet gij nu...?

RODO: Ik wil overlopen naar de witte bloedcellen van White!

LUCAS LUCAS: Dit kan niet! Als de rode bloedcellen zonder leider vallen dan zijn we binnen het uur allemaal dood!

CORPORIS: Dan wil IK leider worden van de rode bloedcellen.

NERVUS: (pesterig) Ja, dat zal wel lukken. Gij kent nog niet eens 't verschil tussen een bloedcel en een zaadcel!

LISA LISA: Rodo, trek uw T-shirt terug aan!

RODO: (in the mood) Ik wil sterven in de armen van White!

DUXI: Jaja, maar wij nog niet, hé Rodo!

RODO: Dan zal ik er nog even mee wachten. (trekt haar T-shirt terug aan)

(Brain tracht Lucas Lucas iets te zeggen)

LUCAS LUCAS: Wat zegt Brain...?

LISA LISA: Dat het mest gaat passeren!

LUCAS LUCAS: Maar onze Man gaat dat niet kunnen ophouden tot die Vrouw weg is!

LISA LISA: Dat is zijn probleem. Wij raken niks meer aan zolang we staken!

LUCAS LUCAS: En wat verlangt ge nu van mij?

(Ze sommen hun eisen op)

RODO: Dat kaarten voortaan toegestaan is.

EL PIPO: En feesten ook.

PRECO: En elke dag nen barbecue.

NERVUS: En méér congé.

CORPORIS: Overuren dubbel uitbetalen.

DUXI: En in 't zwart!

(Brain tracht ook iets duidelijk te maken door de rug van haar hand horizontaal aan haar middel te bewegen)

EL PIPO: En Brain moet weer naar 't toilet gaan!

(Brain ontkent en doet de beweging opnieuw. Sommige raden naar haar bedoeling)

CORPORIS: Allé, wat wil die nu zeggen?

DUXI: Ik weet 't! (tot Lucas Lucas) Brain zegt dat gij nen halve slag zijt!

RODO: Neenee, Brain wil een halfuur langer middagpauze.

(Brain bevestigt)

LUCAS LUCAS: (tot Lisa Lisa) En wat wilt gij...?

LISA LISA: Dat gij het ontslag van Sensus intrekt met ingang van NU...!

LUCAS LUCAS: Dat kan niet! (furieus woedend) Dat is hier geen feestparadijs hé!
Hier moet nog gewerkt worden ook!

PRECO: En tegen dat hard roepen van u, daar kunnen wij ook niet tegen, gij met uwe mottige kop...!

LUCAS LUCAS: Gaat gij mij vertellen wat ik niet of wèl mag doen...? Gij, mijn onderdaan...? Gij die, qua rang, nog niet tot aan m'n hielen komt...?

PRECO: Maar ik ben wèl verantwoordelijk voor de stofwisseling! En dat zijn potverdekke vele meters darm die ik dagelijks moet controleren. Waarom denkt ge dat ik bruine kleren draag...? Dat is niet van achter nen bureau te zitten gelijk gij hé!

LUCAS LUCAS: En dan...?

PRECO: Oh, gij onderschat mijn job. Wacht maar..., daar gaat ge nog van horen!
(zet zonnebril op, dan door z'n walkie-talkie) Okee mannen, de Preco hier.
Vanaf nu wat meer sappen naar den dunne darm sturen!

LUCAS LUCAS: Wát is daar de bedoeling van...?

(Preco wil zich met veel show tot Lucas Lucas wenden, maar als hij z'n zonnebril afzet blijkt dat hij een meter achter Lucas Lucas staat)

PRECO: (corrigeert z'n plaats) Dat de darminhoud wat platter wordt, tiens!
(speels op rijm)

Eén druppeltje Drecht bij brood en koek
geeft gegarandeerd feest in de onderbroek!

LISA LISA: (enthousiast tot allen) Komaan mannekes, 't is tijd om wat te spelen...!

(Alle verantwoordelijken halen fratsen uit op hun eigen terrein. Telkens de betreffende z'n naam hoort vallen zal hij of zij een toets indrukken op de walkie-talkie. Na elke beweging van de Man volgt er een WAVE van alle verantwoordelijken)

LISA LISA: Corporis voor de organen...!

DE MAN LAAT EEN LUIDE BOER.

LISA LISA: Brain voor de hersenen...!

DE MAN TREKT GEKKE BEKKEN.

LISA LISA: Duxi voor de klieren...!

DE MAN KRIJGT EEN ENORME HUILBUI.

LISA LISA: Nervus voor de spieren...!

DE MAN WORDT EEN SPASTISCHE MARIONET.

LISA LISA: El Pipo van de voortplanting...!

DE MAN SPRINGT BRONSTIG MET Z'N HEUPEN VOORUIT.

LISA LISA: Preco voor de stofwisseling...!

DE MAN LAAT EEN STEVIGE WIND.

LUCAS LUCAS: (tot Lisa Lisa) Dat vind ik smerig van u...!

LISA LISA: (vervolgt tot de rest) En nu allemaal tegelijk...! Daar gaan we...!

LUCAS LUCAS: (smeeft) Nééééé...! Alstublieft...! Wat moet die Vrouw wel denken van onze Man!

DUXI: Dat hij ne slag van ne molen gehad heeft.

(Plots algemeen alarm)

LUCAS LUCAS: Wat is dat nu weer...?

LISA LISA: (bij het mengpaneel) Er steekt wind op in de darmen. Allé, 't is iets méér dan wind! 't Is een orkaan van 14 Beaufort...!

LUCAS LUCAS: (aan de grond genageld) Wablief...!

(Iedereen in paniek)

LISA LISA: Er heeft zich een héél zware gasophoping gevormd!

PRECO: Amaai, als die er allemaal nog moeten uitkomen! Ik hoop dat onze Man z'n schilderijen goed vasthangen...!

LUCAS LUCAS: Nee...! Dat is te veel in het bijzijn van die Vrouw. Dat MOET op het toilet gebeuren!

PRECO: (speels op rijm)

Oh mirakels en oh wonderen,
in Keulen gaat het seffens donderen!

NERVUS: (ad walkie-talkie) Ohlala..., ik heb nu ook nog een probleem met de sluitspier!

LUCAS LUCAS: Niet laten ontsnappen, hé Nervus! Doe daar iets aan!

NERVUS: (met de handen op de rug) Ik kan niet!

LUCAS LUCAS: Waarom niet?

NERVUS: Ik ben in staking!

(Lucas Lucas wil Nervus een pak slaag geven, maar dan springen de collega's Nervus ter hulp, zelfs White die de loop van z'n wapen tegen het hoofd van Lucas Lucas drukt)

WHITE: (dreigend tot Lucas Lucas) Als ge ene vinger durft uitsteken naar Nervus dan is het pas ècht oorlog!

LUCAS LUCAS: Sensus, help mij en sta daar niet te staan gelijk nen bange hond!

SENSUS: Ik kan niet, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Waarom niet?

SENSUS: (koppig) Omdat ik ontslagen ben!

LISA LISA: (bij het mengpaneel) Ohlala..., de druk op de endeldarm neemt zienderogen toe! Er gaat wind ontsnappen met de kracht van een tornado...!

LUCAS LUCAS: Ik smee u om op te houden met de staking!

DUXI: (op rijm)

Trekt de baas alleen maar scheve bekken
dan mag hij ze alletwee kussen, potverdekke!

LUCAS LUCAS: (aan het eind van z'n latijn) Okee okee, ik geef toe...!

ALLEN: (geestdriftig) Hoera...!

LISA LISA: (door haar walkie-talkie) Lisa Lisa hier. De staking wordt beëindigd!

DUXI: (enthousiast) Morgen grote karaoke-wedstrijd in de maag. Eerste prijs: een half varken.

LISA LISA: (beveelt) Okee, iedereen ogenblikkelijk terug aan 't werk. Alle organen weer laten werken op hun normale ritme.

(Iedereen is strijdvaardiger dan ooit om de operatie te doen slagen)

LISA LISA: Ik geef nu het bevel terug over aan Lucas Lucas.

LUCAS LUCAS: (stil tot Lisa Lisa) Gij zoudt helemaal niet misstaan als Kapitein.

LISA LISA: Bedankt voor het compliment.

LUCAS LUCAS: Stuur onze Man nu stante pede naar het toilet!

DE MAN AF NAAR HET TOILET MET DE HANDEN KRAMPACHTIG AAN Z'N BUIK.

LUCAS LUCAS: Nervus, Corporis, Rodo en White moeten ten velde opereren, de rest blijft hier!

(Nervus, Corporis, Rodo en White af)

SENSUS: (gemeend tot Lisa Lisa) Euh..., ik wil u nog bedanken omdat ge mijn ontslag ongedaan hebt gemaakt. En ik wil me ook verontschuldigen voor mijn ongehoord gedrag.

LISA LISA: Dat is aanvaard, Sensus. Maar denk de volgende keer twee keren na voor ge nog een collega verklikt!

SENSUS: En nu wil ik lid worden van uwe vakbond.

(Plots algemeen alarm)

LISA LISA: Opgepasst iedereen, er gaat een wind passeren van 110 karaat! Iedereen moet zich vasthouden...!

(Iedereen zoekt een schuilplaats, een oorverdovend geluid passeert, zelfs de wanden bewegen, daarna hoera-geroep door de aanwezigen)

DE MAN KOMT OPGEWEKT BINNEN. HIJ IS WEER HELEMAAL DE OUDE. MAN EN VROUW GAAN OP DE SOFA ZITTEN. DE MAN LAAT HAAR Z'N VERZAMELING POSTZEGELS ZIEN.

LUCAS LUCAS: Wat is onze Man van plan...?

SENSUS: Hij toont haar z'n verzameling postzegels.

LUCAS LUCAS: Moet hij nu zoiets doen, een halfuur voor hij de liefde gaat bedrijven...!

LISA LISA: Liefde moet toch groeien.

LUCAS LUCAS: Onze Man moet op zoek gaan met z'n handen hé!

LISA LISA: Die heeft hij nodig om de bladzijden van z'n album om te draaien.

LUCAS LUCAS: Met zijn linkse hand bladeren, en zijn rechtse moet op onderzoek gaan!

DE MAN DRAAIT MET Z'N LINKERHAND EEN BLADZIJDE VAN HET ALBUM OM, Z'N RECHTERHAND LEGT HIJ OP DE KNIE VAN DE VROUW. MAAR HIJ KRIJGT EEN GEMENE TIK VAN DE VROUW.

DUXI: Die kan precies ook niet veel verdragen.

EL PIPO: En nu...?

LUCAS LUCAS: Onze Man moet terugslagen...!

DE MAN SLAAT TERUG. DE VROUW SLAAT OOK WEER EN VERVOLGENS DE MAN WEER. DAN BEGINNEN ZE BEIDEN SPONTAAN TE LACHEN.

DUXI: Als dat het voorspel van de liefde is dan mag die bus aan mij voorbij rijden!

DE MAN DRINKT WIJN.

LISA LISA: Hij moet ophouden met wijn drinken als hij straks nog goed uit de hoek wil komen!

LUCAS LUCAS: Wie heeft hem nu het bevel gegeven om wijn te drinken?

(Brain steekt de handen ontkennend in de lucht)

LISA LISA: Volgens de berichten op het mengpaneel, komt dat niet van ons, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Aha, onze Man gaat dus z'n eigen wil doordrijven! (tot Brain) Z'n goesting voor wijn moet afnemen.

(Brain drukt enkele keren dezelfde toets in)

MAAR DE MAN DRINKT WEER VAN DE WIJN.

PRECO: Het lukt niet. Wat nu...?

EL PIPO: Volgens mij is die z'n verstand op hol geslagen!

LUCAS LUCAS: Brain, sluit de zuurstof naar de hersenen eens even af!

DE MAN WORDT DRAAIERIG.

LUCAS LUCAS: De uitgang van de maag onmiddellijk blokkeren! De wijn mag niet tot in de bloedbaan geraken.

DE MAN BLIJFT MAAR WIJN DRINKEN.

EL PIPO: Onze man is een koppige steenezel!

LUCAS LUCAS: Okee, dan gaan we de grote middelen inzetten! (door z'n walkie-talkie) Oproep aan alle piloten, ge moogt met uw straaljagers de maagwand bestoken. En gebruik maar zwaar geschut!

(Op de achtergrond horen we het geluid van een hevig luchtgevecht tussen gevechtsvliegtuigen)

DE MAN KRIJGT BRAAKNEIGINGEN.

EL PIPO: Het werkt al. Hij moet gaan braken.

DE MAN VERLAAT KOKHALZEND DE KAMER. DE VROUW VOLGT HEM.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Iedereen gereed om te braken? Zet de maagingang maar open!

SENSUS: Okee.

LUCAS LUCAS: Mond en neusgaten ver open!

SENSUS: Okee.

LUCAS LUCAS: Laat de boel nu maar komen...!

OP DE ACHTERGROND HOREN WE DE MAN LUID BRAKEN.

LUCAS LUCAS: En, is 't de moeite, Sensus?

SENSUS: (toont op haar walkie-talkie) Een halve emmer.

LUCAS LUCAS: Dat is niet genoeg. Zet de galingang ook nog eens open! We zullen hem 't drinken wel aflen!

WE HOREN WEER HET GELUID VAN BRAKEN OP DE ACHTERGROND.

LUCAS LUCAS: Hoeveel hebben we nu, Sensus?

SENSUS: Den emmer is vol, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Dat is voldoende.

DUXI: Dat is hier vandaag een moeilijke bevalling, en 't ergste moet nog komen!

LISA LISA: (stil tot Lucas Lucas) Bedankt voor uw gul gebaar tegenover uw volk.

LUCAS LUCAS: Ze moeten u bedanken. Zonder u zijn ze niks.

(Lucas Lucas staart Lisa Lisa te lang aan)

LISA LISA: Waarom kijkt ge mij zo aan?

LUCAS LUCAS: Gij hebt iets in uw ogen dat mij wel aanstaat.

LISA LISA: Die woorden had ik al vele eerder van u verwacht.

LUCAS LUCAS: En nu ga ik iets doen waar ik al vijf jaar goesting in heb...!

(Lucas Lucas kust Lisa Lisa hartstochtelijk)

DUXI: (hapt naar adem) Amaai, dat was ne lange...!

PRECO: (haalt de speelkaarten tevoorschijn) Wie kaart er mee?

(El Pipo en Duxi bieden zich aan)

PRECO: We zijn maar met z'n drieën. Sensus, hebt gij goesting?

LUCAS LUCAS: Er mag gekaart worden maar niet van 's morgens tot 's avonds hé.

DUXI: Neenee, van 's avonds tot 's morgens is ook goed.

LUCAS LUCAS: En nu dat de rust weergekeerd is EIS ik... (herpakt zich na een geforceerd hoestje van Lisa Lisa) ...wil ik u alstublieft vragen of dat iedereen zo vriendelijk wil zijn om stand-by te blijven voor de bijzonderste dag in onze Man z'n leven, namelijk zijnen eerste wip...!

SENSUS: Amaai, dat gaat ne knal geven!

EL PIPO: 't Zal eens tijd worden dat mijn zaadcellen op zoek mogen gaan naar een andere wereld.

SENSUS: Zijn uw zaadcellen dan nog nooit mogen uitrukken?

EL PIPO: Jawel, maar meestal belanden ze dan in een papieren zakdoek.

(Lisa Lisa en Lucas Lucas gaan arm in arm richting uitgang)

EL PIPO: (terwijl hij hen nakijkt) De liefde is toch schoon, hé mannen!

(Brain presenteert zich snel met een brede smile bij El Pipo en schudt bevestigend haar hoofd)

EL PIPO: (vervolgt) Spijtig dat 't toch niet voor iedereen weggelegd is.

(Brain gaat teleurgesteld terug naar haar mengpaneel)

LUCAS LUCAS: (bij de uitgang tot Lisa Lisa) Ik moet u nog iets vragen en ik wil een eerlijk antwoord. Vind gij ook dat ik ne mottige kop heb...?

LISA LISA: Wees gerust, dat is enkel als ge kwaad zijt!

LUCAS LUCAS: En mag ik nu eens in uw oor bijten?

LISA LISA: Waarom?

LUCAS LUCAS: Dat heeft een vrouw toch graag. Ge hebt het daarstraks zelf gezegd.

LISA LISA: Kom maar eens mee, dat hoeft niet onder de ogen van 't werkvolk te gebeuren!

(Lisa Lisa en Lucas Lucas af. El Pipo, Preco, Duxi en Sensus beginnen te kaarten)

PRECO: Ik zit met een probleem!

SENSUS: Hebt ge slechte kaarten, Preco?

PRECO: Nee, ik krijg plots ook goesting om te kussen. Gij ook, Duxi?

DUXI: Ja, maar ik weet niet wie ik moet kussen.

PRECO: IK stel mij kandidaat. (presenteert z'n lippen met gesloten ogen)

DUXI: (speels op rijm)

Neenee, daar laat ik mij niet aan vangen,
dan kan ik beter tegen het gat van een koe gaan hangen!
(gooit z'n speelkaarten in de lucht en gaat er vandoor)

(Preco holt achter Duxi)

VIERDE TAFEREEL (BIJ UITGANG ZAADLEIDER)

(Enkel Lucas Lucas, Lisa Lisa, El Pipo, Rodo, White en Brain zijn aanwezig. De rest kan zich nu reeds omkleden om straks als mannelijke zaadcel te fungeren)

MAN EN VROUW ZIJN BEIDEN GEKLEED IN EEN KAMERJAS. DE MAN ZET ROMANTISCHE MUZIEK AAN OP DE ACHTERGROND. ZE LEGGEN ZICH NAAST ELKAAR OP DE SOFA. DE VROUW MAAKT MET HAAR VINGER SPEELS RONDJES OP DE BUIK VAN DE MAN.

LUCAS LUCAS: (tot Lisa Lisa) Ik moet u feliciteren.

LISA LISA: Waaraan heb ik dat verdiend?

LUCAS LUCAS: Omdat gij me zo ver hebt kunnen krijgen dat ik u graag zie.

LISA LISA: Is dat een probleem?

LUCAS LUCAS: Nee, maar het hoort niet dat een Kapitein verliefd wordt op z'n assistente.

(Lisa Lisa geeft een kusje aan Lucas Lucas)

LUCAS LUCAS: (met verliefde blik) Dat komt nooit goed.

(El Pipo, die alles met argusogen heeft gevolgd, voelt zich te veel. Hij gaat bij Rodo en White zitten)

WHITE: (tot Rodo) Ik ben benieuwd waar dit gaat eindigen.

RODO: Wij zijn voor elkander geboren, White. (geeft White een kusje)

EL PIPO: Zèèèèèg..., hier ook al! Ge ziet de laatste tijd niks anders meer. (ook daar voelt El Pipo zich te veel)

WHITE: Kunt gij ons even alleen laten, El Pipo?

EL PIPO: Ik kan me toch niet onzichtbaar maken hé.

RODO: Zoek dan ook iets om u mee te amuseren.

EL PIPO: Ja, wat of wie...? Daar is niemand die... (plots valt z'n oog op Brain, die hem zoals steeds heel liefjes aanstaart)

(El Pipo is van plan om Brain dan maar te versieren)

EL PIPO: (imiteert overdreven met veel show tot Brain) Wij zijn voor elkander geboren...!

(Brain denkt dat El Pipo gek is geworden. Ze fronst wantrouwig de wenkbrauwen)

EL PIPO: (imiteert weer) Ik moet u feliciteren, omdat ge mij zo ver hebt kunnen krijgen dat ik u graag zie.

(Brain valt voor deze mooie woorden aan haar adres)

EL PIPO: (vervolgt) Maar dat kunt gij niet zeggen hé. Gij kunt niks zeggen. Toch

spijtig dat gij niks kunt zeggen hé. (met schouderklopje tot Brain) Maar dan zal ik 't wel zeggen in uw plaats.

(El Pipo gaat nog verder met z'n veroveringstocht)

EL PIPO: (doet een knieval voor Brain, dan met stijl en op rijm)

Toen ik jou zag met Pinksterdag
 kreeg mijn hart de genadeslag,
 jij bent mijn droom, mijn schaterlach,
 mijn heldere hemel bij donderslag,
 mijn zon en maan, mijn ozonlaag,
 mijn hamer en mijn kettingzaag,
 in m'n soep de selder en de prei,
 in de natuur m'n vogelvrij,
 in de kerk de klok en de klepel,
 naast m'n bord de vork en de lepel,
 (volgende regel iets stiller, maar sneller)
 en in m'n gedachten de borst en de tepel,
 (direct een geforceerd hoestje na het laatste woord, dan opnieuw met stijl)
 op de teevee de lottoballen,
 vanaf nu kies ik jouw getallen,
 op m'n verlof m'n ansichtkaart,
 jij bent de pruim op m'n pruimentaart.

(Brain hangt nu bijna aan El Pipo's lippen)

EL PIPO: (wil nog meer indruk maken, op rijm)

Ik heb je altijd al willen zeggen
 dat ik voor jou een ei wou leggen,
 een ei dat gebakken op het vuur
 heel lekker is met garnituur.

(Brain droogt nu haar bezweet gelaat en dreigt te bezwijken)

EL PIPO: (op rijm)

Laat ons dan nu elkander kussen
 gelijk twee zotte verliefde mussen,
 daarna zullen we snel en spontaan
 met ons tweetjes trouwen gaan.

(Dit heeft op z'n minst indruk gemaakt bij Brain. Zij sluit nu haar ogen en biedt El Pipo haar lippen aan om te kussen. El Pipo twijfelt maar beslist dan toch om over te gaan tot kussen. Net voor hun lippen elkaar raken springt plotseling het alarm aan. Iedereen veert in paniek recht)

*WE HOREN OP DE ACHTERGROND HET GELUID VAN EEN
 SNURKENDE MAN.*

LUCAS LUCAS: Wat scheelt er...?

LISA LISA: (bij het mengpaneel) Onze Man is in 't slaap gevallen.

LUCAS LUCAS: Zit er dan helemaal niks geestdrift in onze Man!

RODO: (speels op rijm)

Blijft de vrouw op haar honger zitten
dan kan de man beter zijne kelder gaan witten.

LUCAS LUCAS: Brain, geef onze Man eens een paar elektrische schokken!

WHITE: Is dat niet wat overdreven, Kapitein?

LUCAS LUCAS: Nee, hij moet alert blijven.

*WE HOREN NU HET GELUID VAN ENKELE ELEKTRISCHE SCHOKKEN.
DE MAN SCHRIKT.*

LUCAS LUCAS: (tot El Pipo) Zijn er al prikkels waargenomen?

EL PIPO: (kijkt op z'n walkie-talkie) Ja, de gevoelige snaar is geraakt, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Dan zijn we op goeie weg. Er moet onder een laken verder gewerkt worden.

RODO: Waarom Kapitein? Ze hebben het toch niet koud.

LUCAS LUCAS: Ziet ge niet dat onze Man verlegen wordt.

RODO: Maar dan zien wij niks!

WHITE: Wat wilt gij zien, Rodo?

RODO: Wel euh...

WHITE: (met een duidelijk wip-gebaartje) Ik zal u dat bij gelegenheid wel eens laten zien.

*ALS DE VROUW EEN BEEN OVER DE MAN Z'N LICHAAM GOOIT
VRAAGT HIJ HAAR MIMISCH OM OP TE PASSEN VOOR Z'N
GEKWETSTE LINKER WIJSVINGER. DE MAN VERLAAT DAARNA DE
KAMER.*

LUCAS LUCAS: Initiatief nemen, hé mannekes.

LISA LISA: Het spel niet bevroren alstublieft. 't Is nu of nooit...!

EL PIPO: Als ik in die Man z'n plaats moest zijn, ohlala...!

(Brain maakt een bronstig geluidje)

LUCAS LUCAS: (tempert Brain) Op uw gemak hé!

EL PIPO: Sorry Kapitein, we lieten ons even gaan.

(Plots alarm. Brain tracht in paniek iets te zeggen tegen Lucas Lucas)

LUCAS LUCAS: Wat zegt Brain...?

LISA LISA: Er wordt vijandelijk gespuis gesignaleerd in de linker wijsvinger!

LUCAS LUCAS: Natuurlijk heeft die snul die wonde niet verzorgd en begint dat nu te zweren!

EL PIPO: En die vervelende bacteriën hebben dat natuurlijk ook gemerkt.

LUCAS LUCAS: White, maak u gereed om de aanval van de bacteriën af te slaan!

(White wapent zich onmiddellijk tot de tanden)

WHITE: (door z'n walkie-talkie) White hier. Het zevende eskadron mag zich onmiddellijk naar de bloedbaan begeven. We zullen elkaar ontmoeten aan de linker wijsvinger. Daar wacht ge op verdere bevelen. Het achtste eskadron mag zich al stand-by houden!

RODO: (bang tot White) Beloof me dat ge voorzichtig zult zijn, jongen.

WHITE: Beloofd. (geeft Rodo een kusje, dan strijdvaardig af met het mes tussen z'n tanden)

LUCAS LUCAS: Ik ben fier op een krijger als White.

RODO: (met de schrik in haar stem) Ik vrees dat hij vroeg of laat niet meer zal terugkeren.

LISA LISA: (troost Rodo) Daar staan wij allemaal voor.

DE MAN KOMT BINNEN MET EEN LAKEN EN LEGT DAT OP DE SOFA. HIJ DEMPT HET LICHT IN DE KAMER. MAN EN VROUW KRUIPEN HELEMAAL ONDER HET LAKEN. WE HOREN GEGIECHEL. VOLGENDE MOMENTEN TREKT DE VROUW MET TUSSENPOZEN HAAR KAMERJAS EN LINGERIE UIT EN SLINGERT DIE DINGEN WEG DOOR DE KAMER.

EL PIPO: (slikt door) Amaaai...!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) De Kapitein hier. Iedereen stand-by. Dit is het moment waarop we al jaren wachten. Ik beloof u allemaal promotie en een groot feest op mijn kosten als dit goed afloopt.

(White komt hijgend terug binnen. Zijn hoofd is bebloed)

RODO: Wat is er met u gebeurd...?

WHITE: Zware gevechten, maar de aanval is afgeweerd. Een leger van 20.000 bacteriën wou binnendringen langs de wonde aan de wijsvinger.

LUCAS LUCAS: En de opgelopen schade...?

WHITE: 5.000 van mijn soldaten hebben het niet overleefd, Kapitein.

LUCAS LUCAS: Okee, geef die allemaal postuum de medaille van de ridderorde en organiseer een staatsbegrafenis.

WHITE: Komt in orde, Kapitein.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Sensus, hoe ver staan we op de sofa? - - -
- En wat ziet ge onder het laken? - - - Hoe, niks? Voel dan een keer hé!

WE ZIEN DE MAN MET Z'N HAND FRIEMELEN ONDER HET LAKEN.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Nervus, laat onze Man nu ook z'n kleren uittrekken!

DE MAN TREKT Z'N KAMERJAS UIT ONDER HET LAKEN EN SLINGERT DIE OOK MET VEEL ZWIER DOOR DE KAMER.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Hij mag nu z'n ondergoed uittrekken. - - -
Hoe, dat heeft hij niet aan! Wat dan wèl? - - - (tot Lisa Lisa) Onze Man draagt ook een string. (door z'n walkie-talkie) Uittrekken...!

DE MAN TREKT Z'N STRING UIT EN GOOIT DIE DOOR DE KAMER.

EL PIPO: (speels op rijm)

Hebben man en vrouw dezelfde maat van string
dan heeft de man maar een heel klein ding!

LUCAS LUCAS: (berispt) El Pipo, Dat is nu niet het moment om grapjes uit te halen
hé!

EL PIPO: Sorry kapitein.

DE VROUW STREELT DE MAN.

LISA LISA: Onze man wordt gestreeld over z'n hele lichaam.

LUCAS LUCAS: Opgepast..., de erectie mag bijna beginnen. (tot Rodo) Stuur eens
een grote hoeveelheid bloed naar de plaats!

RODO: (beveelt de troepen door walkie-talkie) Rodo hier. Mannekes, 50% meer
bloed naar den onderkant sturen! - - - (tot Lucas Lucas) Ze geraken niet op
de plaats, zeggen ze.

LUCAS LUCAS: Hoe komt dat?

LISA LISA: Natuurlijk is daar nog nooit bloed geweest en zitten die leidingen
verstopt!

LUCAS LUCAS: Ze MOETEN erdoor!

EL PIPO: Hoe Kapitein...?

LUCAS LUCAS: Brain, zet de pompen van het hart eens op maximum!

LISA LISA: Het is niet zijne kop die moet stijf worden hé!

LUCAS LUCAS: Brain, hoeveel druk hebben we?

(Brain steekt twee vingers in de hoogte)

LUCAS LUCAS: Twee bar, dat is genoeg om te beginnen. (roept tot de
aanwezigen) Komaan mannekes, omhoog draaien!

(El Pipo, Rodo en White draaien aan de hendel van een rad waaraan een
ketting is bevestigd die naar de uitgang wijst en stilaan omhoog komt)

ALLEN: (op ritme) How up..., how up..., how up...!

LUCAS LUCAS: (tot Rodo) Kan de bloedtoevoer nog opgedreven worden?

RODO: (door walkie-talkie) Bloedtoevoer verhogen...!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Bericht voor de geselecteerde zaadcellen.
Houdt u stand-by en trek uw zondags kostuum maar aan.

(Plots alarm)

LUCAS LUCAS: (nervus) Wat nu weer...?

LISA LISA: (bij mengpaneel) De Vrouw begint te fluisteren.

LUCAS LUCAS: Waarover?

LISA LISA: Over haar ex-man!

LUCAS LUCAS: Wat zegt ze...?

LISA LISA: Dat hij een moestuintje had met sla, selder, prei, wortelen,...

LUCAS LUCAS: (onderbreekt) Moet ze daar nu over beginnen kletsen in deze

situatie?

EL PIPO: Dat wordt weeral niks vandaag!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) De erectie afblazen!

RODO: (morrend) Maar allé Kapitein, we waren nu goed bezig.

LUCAS LUCAS: Dat is mijn schuld niet. Trek hem maar terug in den buik!

(El Pipo, White en Rodo draaien nu in omgekeerde richting aan de hendel waardoor de ketting zakt)

EL PIPO: (op rijm)

Als het paard geen haver lust
dat het dan m'n kloden kust!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Aan Sensus en Nervus, laat onze Man die Vrouw onmiddellijk het zwijgen opleggen, en laat hem met z'n handen op zoek gaan!

RODO: Nu gaan we 't krijgen...!

WE ZIEN DUIDELIJK DAT DE MAN EEN VIAGRA-PIL SLIKT MET DE HULP VAN EEN GLAS WATER. HIJ KRUIPT TERUG HELEMAAL ONDER HET LAKEN.

(Plots alarm. Brain tracht iets te zeggen)

LUCAS LUCAS: Wat zegt Brain...?

LISA LISA: Alarm in de maag!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Corporis, ga eens kijken in de maag! - - - Hoe, dat gaat niet met uw platvoeten? (boos) Als ge nu niet maakt dat ge in de maag zit dan zal ik eens zorgen dat ge ook nen tenniselleboog krijgt, een voetbalknie, nen bultrug en ne ballonneskop...! Verstaan...!

LISA LISA: (door haar walkie-talkie) Corporis, wat is er binnengekomen in de maag? - - - Oei! (tot White) White, gij moet als de bliksem naar de maag! Er is een ongeïdentificeerd blauw object binnengekomen dat nog niemand kent!

RODO: (ongerust tot White) Pas op, hé jongen.

(White in snel tempo af)

LUCAS LUCAS: (tot El Pipo) De zaadcellen mogen zich aanmelden.

EL PIPO: (door z'n walkie-talkie) El Pipo hier. Het uur van de waarheid is aangebroken voor de zaadcellen. Kom maar af, mannen!

(Duxi, Nervus, Sensus, Corporis en Preco, verkleed als zaadcellen, komen binnen in een belachelijk witte overal met witte badmuts en witte badslofjes. Ze dragen elk een rugzakje en een klein zwembrilletje. Ze monsteren de omgeving)

LUCAS LUCAS: (tot El Pipo) Ik wil uw troepen eerst schouwen vooraleer ze het lichaam verlaten.

EL PIPO: Okee Kapitein. (tot zaadcellen) Alle zaadcellen op één rij! Geef acht!

Halve draai links! Voorwaarts mars...!

(De zaadcellen marcheren één rondje en zetten zich daarna terug op één rij)

EL PIPO: (tot zaadcellen) Ter plaatse rust! Om te groeten..., groet!

(De zaadcellen salueren terwijl Lucas Lucas hen schouwt met de Brabanconne op de achtergrond)

LUCAS LUCAS: (speech) Als het vandaag niet lukt dan zal het nooit meer lukken. Wij zijn fier op u. Wees trots dat ge op deze manier het lichaam kunt dienen. Ik wil u allemaal bedanken voor bewezen diensten. Uiteindelijk zal er maar één overwinnaar zijn, de rest zal sterven... (de moed zinkt de zaadcellen in de schoenen, hun onderlip begint te trillen) ...En zoals afgesproken zullen wij voor uw partners en kinderen zorgen. Ze zullen een flinke groepsverzekering uitbetaald krijgen, zodat ze zonder problemen verder kunnen.

(Lucas Lucas onderzoekt bij elke zaadcel de inhoud van het rugzakje)

LUCAS LUCAS: Boterhammen met choco..., een blikje cola..., een zonnebril..., een zaklamp..., wc-papier...!

EEN ZAADCEL: Moeten wij een regenjas meenemen, Kapitein?

LUCAS LUCAS: Nee, dat hoeft niet. Ge zit toch altijd binnen.

EL PIPO: (salueert) Kapitein, ik kan u met enige fierheid zeggen dat mijn zaadcellen gereed staan om hun opdracht uit te voeren.

LUCAS LUCAS: (tot zaadcellen) Heeft iedereen z'n walkie-talkie bij? De winnaar moet ons laten weten hoe het afgelopen is hé.

EEN ZAADCEL: (krijgt het even moeilijk, dan aarzelend tot Lisa Lisa) Ik euh... ik euh... ik heb schrik...!

LISA LISA: Waarvoor?

EEN ZAADCEL: Voor het onbekende.

EEN ZAADCEL: Wij weten niet waar we zullen terechtkomen.

LISA LISA: (terwijl ze hun kleding in de juiste plooi duwt) Het zal wel meevallen. Maar wees onderweg altijd vriendelijk en beleefd, spreek met twee woorden, eet met mes en vork en laat geen boeren aan tafel. Heeft iedereen een propere zakdoek?

EEN ZAADCEL: Ja. (neemt wenend een zakdoek, snuit erin, herpakt zich dan) Nee...!

EEN ZAADCEL: Waar moeten wij naartoe...?

EEN ZAADCEL: (vervolgt) Wij hebben geen landkaart hé.

LISA LISA: Daar bestaan geen landkaarten van de plaats waar ge naartoe gaat.

LUCAS LUCAS: Ge zwemt altijd maar rechtdoor tot ge niet meer verder kunt.

EEN ZAADCEL: (wenend) Ik durf niet...! (wil het rugzakje van z'n rug halen)

LUCAS LUCAS: Jawel, ge MOET...! (hangt het rugzakje terug op de rug)

LISA LISA: (troostend) Ge moet niet wenen. Enkel voor dit moment leeft ge toch.

(White komt hijgend met een enorme blauw object binnen)

LUCAS LUCAS: (tot White) Wat moet dat voorstellen...?

WHITE: Dit zat in de maag, Kapitein.

LUCAS LUCAS: (monstert) Zoiets heb ik nog nooit gezien! Brain, hou dat ding eens tegen de scanner!

(Brain scant en tracht iets te zeggen)

LUCAS LUCAS: Wat zegt Brain...?

LISA LISA: Dat dit een opwekkend middel is.

LUCAS LUCAS: Dan moet dat ding direct terug naar de maag gebracht worden.

LISA LISA: Nee, duw het maar rechtstreeks in de bloedbaan, dan werkt het sneller.

(White in snel tempo opnieuw af met het blauwe object)

LUCAS LUCAS: Dat wordt overwerken vandaag, mannekes! (tot Rodo) Bloedtoevoer naar de piemel vertienvoudigen!

(White keert weer. Rodo omhelst hem van blijdschap)

LUCAS LUCAS: Rodo, eerst meer bloeddruk geven en dan pas kusjes.

RODO: Jamaar Kapitein, ge moest eens weten hoe blij ik ben dat ik White levend terugzie.

LUCAS LUCAS: Rodo, krijgen we nu nog een beetje méér bloed alstublieft?

RODO: Komt in orde, Kapitein. (door haar walkie-talkie) Rodo hier, komaan mannen, zet alle sluizen maar open!

LISA LISA: Hoeveel druk hebben we nu, Brain?

(Brain toont 2 keer 10 vingers)

LISA LISA: 20 bar.

LUCAS LUCAS: Dat is genoeg. En nu omhoog draaien dat ding...!

(Lisa Lisa, El Pipo, Rodo en White draaien zodanig aan de hendel dat de ketting weer omhoog komt)

ALLEN: (op ritme) How up..., how up..., how up...!

WE ZIEN DAT DE MAN MET Z'N HANDEN BOVEN HET LAKEN EEN PAKJE CONDOMEN OPENT, HET CONDOOM AFROLT EN ER EEN KEER IN BLAAST. HIJ NEEMT HET CONDOOM DAARNA MEE ONDER HET LAKEN. MAAR ZIJN GOEDE BEDOELINGEN LUKKEN NIET ZO BEST WANT HIJ IS HEEL NERVEUS.

(Plots alarm. Brain is in alle staten)

LUCAS LUCAS: Wat zegt Brain...?

LISA LISA: De ejaculatie is nakend...!

RODO: De wàt...?

LISA LISA: (verduidelijkt) Hij gaat schieten!

WHITE: (wringt zich plots op het voorplan met z'n wapen in aanslag) Wie gaat er

hier schieten...?

RODO: (kalmeert White en leidt hem terug naar de achtergrond) Kom maar jongen, dat verstaat gij toch niet.

LUCAS LUCAS: (tot de zaadcellen) Zet u maar gereed!

(De zaadcellen zetten zich startens klaar)

EEN ZAADCEL: (tot andere zaadcel die iets te ver staat) Héla, achter de lijn, hé vriendje...!

LUCAS LUCAS: (telt af) Drie..., twee..., één..., start...!

(Eèn van de zaadcellen blijkt te vroeg gestart waardoor er protest komt)

EEN ZAADCEL: (protesteert) Valse start...! Valse start...! Die naast mij was veel te rap weg!

LUCAS LUCAS: (zuchtend) Allé, opnieuw dan.

(De zaadcellen zetten zich opnieuw startens klaar)

MAAR REEDS BIJ HET AANTREKKEN VAN HET CONDOOM KOMT ER BIJ DE MAN AL EEN EERSTE EJACULATIE. HIJ MAAKT EEN KREUNEND GELUIDJE.

LUCAS LUCAS: (telt weer af) Drie..., twee..., één..., start...!

(Het vertrek van de zaadcellen gebeurt in SLOW MOTION. De zaadcellen lopen om ter eerst buiten te zijn. Geduw en getrek bij de uitgang waar ze niet meteen met z'n allen gelijktijdig door geraken)

LUCAS LUCAS: Eindelijk...!

LISA LISA: (bij het mengpaneel) En toch scheelt er iets!

LUCAS LUCAS: Waarom?

LISA LISA: Hoe kan dat nu? Er is niet eens gekoppeld.

(De zaadcellen komen een voor een teleurgesteld terug)

EL PIPO: Wat scheelt er...?

EEN ZAADCEL: We kunnen niet buiten.

EEN ZAADCEL: Er hangt iets voor den uitgang!

WHITE: Maak daar dan een gat in.

EEN ZAADCEL: Dat hebben we geprobeerd, maar het is te sterk.

RODO: Lisa Lisa heeft nog gezegd dat er iets niet klopte!

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Nervus, gij zijt verantwoordelijk voor de spieren hé. Leg onze Man eens onder die Vrouw!

WE MERKEN DAT DE VROUW BOVENOP DE MAN GAAT LIGGEN, NOG STEEDS ONDER HET LAKEN.

LUCAS LUCAS: (door z'n walkie-talkie) Sensus, wat is er te zien? - - - - Hak

desnoods heel dat bos om! Onze zaadcellen moeten er hoe dan ook door geraken!

(Plots weer alarm)

LISA LISA: Het is weer zo ver! Er gaat een tweede ejaculatie komen!

LUCAS LUCAS: Zijn de zaadcellen gereed om te starten?

ALLE ZAADCELLEN: (enthousiast) Jààààà...!

WE HOREN EERST HET GELUID VAN EEN KREUNENDE VROUW, DAARNA VOLGT EEN TARZANKREET.

LUCAS LUCAS: (furieus luid) Start...!

(De zaadcellen stormen opnieuw als gekken naar buiten. Zelfs El Pipo wil nu mee naar buiten wippen)

LUCAS LUCAS: (tot El Pipo) Wat gaat gij doen...?

EL PIPO: Ik moet mee. Ik MOET mee...!

LUCAS LUCAS: Waarom?

EL PIPO: Ik kan toch mijn manschappen niet in de steek laten.

RODO: (verontwaardigd) El Pipo, gaat gij ons verlaten...?

(Ook Brain is nu in alle staten. Ze wil El Pipo nog tegenhouden maar dat blijkt haar niet te lukken)

EL PIPO: (streelt ondertussen liefjes de wang van Brain, dan op rijm)

Het was hier soms wel heel plezant

maar nu moet ik echt naar den overkant!

(wipt nu ook naar buiten met een strijdkreet)

Ten aanval...!

RODO: (roept El Pipo nog troosteloos na) El Pipo, mijnen beste kameraad..., wat doet gij nu...!

WHITE: (legt z'n arm troostend om Rodo haar schouders) Het leven is hard, meid.

LUCAS LUCAS: (zet zich achter het mengpaneel) En nu maar hopen dat er goei nieuws uit de bus zal komen.

LISA LISA: (met treurnis in haar stem) El Pipo verdorie, wie had ooit gedacht dat hij z'n leven zou geven voor z'n werkvolk. Chapeau..., ik doe er m'n hoed voor af.

(Begin "ADAGIO" van Albinoni)

(Lisa Lisa troost Brain. Ze gaan naast elkaar zitten. Brain leunt met haar hoofd tegen de schouders van Lisa Lisa)

ER IS GEEN BEWEGING MEER ONDER HET LAKEN. MAN EN VROUW LIGGEN OP HUN RUG NAAST ELKAAR EN BLADEREN ELK DOOR EEN WEEKBLAD.

(White en Rodo laten de ketting teleurgesteld zakken en zetten zich daarna bij Brain en Lisa Lisa. Rodo legt ook haar hoofd triest op de schouders van White. Brain, Rodo en Lisa Lisa pinken een traan weg. White overhandigt z'n zakdoek aan Rodo. Rodo droogt haar tranen en geeft haar zakdoek vervolgens door aan Brain, maar die snuit er eens flink in en wil hem dan teruggeven. Rodo bedankt echter voor de vuile zakdoek)

(Algemene stilte. Plotseling begint de walkie-talkie van Lucas Lucas luid te biepen)

LUCAS LUCAS: (veert onmiddellijk recht) Ik hoop dat het positief nieuws is. (door z'n walkie-talkie) Met Kapitein Lucas Lucas. - - - (fleurt helemaal op, dan enthousiast tot alle aanwezigen) Het is ons gelukt...!

LISA LISA: Wie is de overlevende...?

LUCAS LUCAS: El Pipo natuurlijk...! (tot Brain) Laat de stem van El Pipo eens horen, Brain!

(Brain kruipt snel achter het mengpaneel en duwt enkele toetsen in. We horen het geluid van een lachende baby op de achtergrond)

RODO: (roept luid) Leve El Pipo...!

LISA LISA: Laat de champagne maar aanrukken...!

(Rodo neemt de walkie-talkie van Lucas Lucas over en zet zich samen met Brain aan de kant. Lucas Lucas tovert ondertussen een fles champagne tevoorschijn en ontkurkt)

RODO: (vuurt haar vragen onophoudend af door de walkie-talkie, Brain staat naast Rodo en leeft intens mee) El Pipo, Zèg 't is Rodo hier. Hoe is 't daar...? Donker zeker...? Zijt gij alleen...? Of is daar nog iemand...? Hebt gij gene kou...? Zèg, wij zijn nogal geschrokken van u. Hebt gij genoeg boterhammen bij...? Hebt gij proper ondergoed mee...?

(Brain doet alle moeite om de walkie-talkie van Rodo te bemachtigen)

RODO: (vervolgt door walkie-talkie) Ik zal eens iemand anders geven. Dag El Pipo. Kusjes. Daaaag jongen. En laat op tijd iets weten van u hé. Daaaag. En wees voorzichtig hé. Daaaaag.

BRAIN: (met de walkie-talkie bij haar mond, terwijl ze door iedereen benieuwd wordt aangestaard, haar lippen bewegen maar er komt geen geluid, dan plots stil) El Pipo...
(dan ietsje luider) El Pipo...

(Grote verwondering bij de aanwezigen)

BRAIN: (vervolgt dan luid en heel blij) El Pipo...! (dan met een mengeling van vreugde en droefheid) Hoe kunnen wij nu trouwen...?

RODO: (is in alle staten, springt hysterisch rond) Brain kan praten...! (tot White) Brain kan praten...! (tot Lisa Lisa) Brain kan praten...! (tot Lucas Lucas) Brain

kan praten...! (zelfs tot Brain) Brain kan praten...!

(Rodo en Brain omhelzen elkaar innig en springen dansend op en neer)

(Terwijl het doek sluit horen we "Wonderful world" van Louis Armstrong)

DOEK